

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

24. juli 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 261/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 261/02	Sag C-546/21 P: Appel iværksat den 31. august 2021 af Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. juni 2021 i sag T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris mod Europa-Parlamentet	2
2023/C 261/03	Sag C-750/22 P: Appel iværksat den 8. december 2022 af WV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 5. oktober 2022 i sag T-618/21, WV mod CdT	2
2023/C 261/04	Sag C-123/23, Khan Yunis: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 1. marts 2023 — N. A. K., E. A. K. og Y. A. K. mod Forbundsrepublikken Tyskland	2
2023/C 261/05	Sag C-179/22, AR: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2023 — straffesag mod AR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)	3
2023/C 261/06	Sag C-398/21 Conseil national des barreaux m.fl.: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2023 — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers og Ordre des avocats du barreau de Paris mod Premier ministre og Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, procesdeltager: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)	3

2023/C 261/07	Sag C-248/22, The Minister for Justice and Equality: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. marts 2023 — Z.K. og M.S. mod The Minister for Justice and Equality (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)	3
2023/C 261/08	Sag C-460/22, DIGI: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2023 — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)	4
2023/C 261/09	Sag C-463/21, Global Starnet: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. marts 2023 — Global Starnet Ltd mod Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, <i>processdeltager</i> : Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl og Codacons (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	4
2023/C 261/10	Sag C-202/23, Baabda m.fl.: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 28. marts 2023 — M.E.O. mod Forbundsrepublikken Tyskland	4
2023/C 261/11	Sag C-217/23, Laghman: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 4. april 2023 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	5
2023/C 261/12	Sag C-219/23, Ducea: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 5. april 2023 — straffesag mod Ș.C.F. og H.F.I.	6
2023/C 261/13	Sag C-223/23, Redu: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Brașov (Rumænien) den 11. april 2023 — straffesag mod L.D.	7
2023/C 261/14	Sag C-229/23, HYA m.fl.: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 12. april 2023 — Straffesag mod SS, IP, ZI, DD og HYA	8
2023/C 261/15	Sag C-243/23, Drebers: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Gent (Belgien) den 18. april 2023 — Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën mod L BV	9
2023/C 261/16	Sag C-253/23, ASG: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Dortmund (Tyskland) den 20. april 2023 — ASG2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen	10
2023/C 261/17	Sag C-277/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 28. april 2023 — E.P. mod Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	10
2023/C 261/18	Sag C-278/23, Biltena: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. april 2023 — M.M., i egenskab af arving til M.R. mod Ministero della Difesa	11
2023/C 261/19	Sag C-281/23 P: Appel iværksat den 30. april 2023 af Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden udvidede Afdeling) den 15. februar 2023 i sag T-606/20, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER	12
2023/C 261/20	Sag C-282/23 P: Appel iværksat den 30. april 2023 af Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 15. februar 2023 i sag T-607/20, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER	13
2023/C 261/21	Sag C-288/23, El Baheer: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 3. maj 2023 — HE mod Forbundsrepublikken Tyskland	14
2023/C 261/22	Sag C-307/23, G GmbH: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. maj 2023 — G GmbH mod Hauptzollamt H	15

2023/C 261/23	Sag C-56/23, Riaman: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 23. maj 2023 — LO mod Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU og VW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Bistrița — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)	16
2023/C 261/24	Sag C-318/23: Sag anlagt den 24. maj 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	16
2023/C 261/25	Sag C-49/22, Austrian Airlines (Repatrieringsflyvning): Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — Austrian Airlines AG mod TW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – luftfart – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 1, litra a) – aflysning af flyafgang – artikel 8, stk. 1 – bistandspligt – begrebet »omlægning af rejsen« – kompensation til luftfartspassagerer ved aflysning – covid-19-pandemien – repatrieringsflyvning organiseret af en medlemsstat i forbindelse med en konsulær bistandsmission – flyvning udført af det samme transporterende luftfartsselskab og på samme tidspunkt som den aflyste flyafgang – omkostninger, der overstiger nettoomkostningerne for denne flyvning, påhviler passageren]	17
2023/C 261/26	Sag C-50/21, Prestige and Limousine: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. juni 2023 — Prestige and Limousine, SL mod Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL og Agrupació Taxis Companys (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF – artikel 107, stk. 1, TEUF – tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør – tilladelsesordning, som ud over en licens til at levere tjenesteydelser i byer og mellem byer på hele det nationale område indebærer udstedelse af en yderligere driftslicens for at kunne levere bymæssige transporttjenester i et storbyområde – antallet af licenser til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør begrænses til en tredjedel af antallet af taxalicenser)	18
2023/C 261/27	Sag C-322/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. juni 2023 — E. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – princippet om loyalt samarbejde – effektivitetsprincippet – skat, som en medlemsstat har opkrævet i strid med EU-retten – tilsidesættelse, der er fastslået som følge af en dom afsagt af Domstolen – ret til betaling af renter af overskydende skat – national lovgivning, der begrænser retten til betaling af renter til perioden indtil den 30. dag efter offentliggørelsen af Domstolens dom i Den Europæiske Unions Tidende)	19
2023/C 261/28	Sag C-407/21, UFC — Que choisir og CLCV: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2023 — Union fédérale des consommateurs — Que choisir og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) mod Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer – direktiv (EU) 2015/2302 – artikel 12, stk. 2-4 – opsigelse af en aftale om en pakkerejse – uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder – covid-19-pandemien – refusion af betalinger foretaget af den berørte rejsende for en pakkerejse – refusion i form af et pengebeløb eller tilsvarende refusion i form af et tilgodehavende (»voucher«) – forpligtelse til at refundere den berørte rejsende senest 14 dage efter opsigelsen af den omhandlede aftale – midlertidig undtagelse fra denne forpligtelse – tilpasning af de tidsmæssige virkninger af en afgørelse truffet i henhold til national ret om annullation af en national bestemmelse, der er i strid med den nævnte forpligtelse)	20
2023/C 261/29	Sag C-408/21 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. juni 2023 — Rådet for Den Europæiske Union mod Laurent Pech og Kongeriget Sverige (Appel – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 4, stk. 2, andet led – beskyttelse af juridisk rådgivning – artikel 4, stk. 3, andet afsnit – beskyttelse af beslutningsprocessen – afslag på fuldstændig aktindsigt i juridisk udtalelse fra Rådet for Den Europæiske Unions Juridiske Tjeneste)	21

2023/C 261/30	Forenede sager C-430/22 og C-468/22, VB (Automatisk underretning af den domfældte) m.fl.: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. juni 2023 — straffesag mod VB (C 430/22) og VB (C 468/22) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv (EU) 2016/343 – artikel 8, stk. 4 – retten til at være til stede under retssagen – procedurer for afsigelse af udeblivelsesdomme – genoptagelse af retssagen – underretning af den dømte person i udeblivelses sagen om sin ret til genoptagelse af sagen)	22
2023/C 261/31	Sag C-455/21, Lyoness Europe: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2023 — OZ mod Lyoness Europe AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Olt — Rumænien) [Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – kontrakt om medlemskab af en loyalitetsordning, som giver mulighed for at opnå visse økonomiske fordele i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser hos tredjepartshandlende]	22
2023/C 261/32	Sag C-468/20, Fastweb m.fl. (Faktureringshyppighed): Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. juni 2023 — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA og Wind Tre SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – elektroniske kommunikationsnet og tjenester – direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – artikel 56 TEUF – fri udveksling af tjenesteydelser – national lovgivning, der giver den nationale tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge operatører af telefonitjenester en minimumsperiode med hensyn til, hvor hyppigt der kan ske fornyelse af tilbud, og med hensyn til, hvor hyppigt der kan ske fakturering – forbrugerbeskyttelse – proportionalitetsprincippet – ligebehandlingsprincippet)	23
2023/C 261/33	Sag C-540/21: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud – pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer – direktiv (EU) 2015/2302 – artikel 12, stk. 2-4 – opsigelse af en aftale om en pakkerejse – uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder – covid-19-pandemien – refusion af de betalinger, som er foretaget af den berørte rejsende for en pakkerejse – refusion i form af et pengebeløb eller en ombytning af pakkerejsen – forpligtelse til at refundere den berørte rejsende senest 14 dage efter opsigelsen af den omhandlede aftale – midlertidig undtagelse fra denne forpligtelse)	24
2023/C 261/34	Sag C-545/21, ANAS: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) [Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions strukturfonde – forordning (EF) nr. 1083/2006 – artikel 2, nr. 7) – begrebet »uregelmæssighed« – artikel 98, stk. 1 og 2 – medlemsstaternes finansielle korrektioner i forbindelse med de konstaterede uregelmæssigheder – kriterier, der finder anvendelse – direktiv 2004/18/EF – artikel 45, stk. 2, første afsnit, litra d) – begrebet »alvorlig forsømmelse i forbindelse med udøvelsen af et erhverv«]	24
2023/C 261/35	Sag C-567/21, BNP Paribas: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — BNP Paribas SA mod TR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – samarbejde på det civil- og handelsretlige område – forordning (EF) nr. 44/2001 – artikel 33 og 36 – anerkendelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat – påberåbelse som et incidenspunkt for en ret i en anden medlemsstat – virkningerne af denne afgørelse i domsstaten – formaliteten vedrørende en sag anlagt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, efter den nævnte afgørelse – nationale processuelle regler, der fastsætter, at der skal ske koncentration af krav for den enkelte instans)	25
2023/C 261/36	Sag C-570/21, YYY. (Begrebet »forbruger«): Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2023 — I.S. og K.S. mod YYY. S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale med dobbelt formål – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – kriterier]	26
2023/C 261/37	Sag C-636/21, Regione Lombardia (Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme): Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — NN mod Regione Lombardia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles markedsordning – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 220 – markedsstøtteforanstaltninger i tilfælde af dyresygdomme – gennemførelsesforordning (EU) 2019/1323 – ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger for æg- og fjerkræsektorerne i Italien – nationale bestemmelser – betingelse for tildeling af støtte – landbrugere, der driver virksomhed på det pågældende marked på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen – medlemsstaternes skøn)	27

2023/C 261/38	Sag C-640/21, ZES Zollner Electronic: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2023 — SC Zes Zollner Electronic SRL mod Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – forordning (EU) nr. 952/2013 – EU-toldkodeksen – overskydende varemængde opdaget efter frigivelsen af varerne – artikel 173 – ændring af en toldangivelse – andre varer end dem, der oprindeligt var omfattet af den angivelse, der skal ændres – artikel 174 – ugyldiggørelse af en toldangivelse – artikel 42 – sanktioner pålagt af de kompetente toldmyndigheder – delegeret forordning (EU) 2015/2446)	27
2023/C 261/39	Sag C-654/21, LM (Modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed): Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. juni 2023 — LM mod KP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – EU-varemærker – sager ved nationale domstole – EU-varemærkedomstolens kompetence – forordning (EU) 2017/1001 – artikel 124 – søgsmål om krænkelse – artikel 128 – modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed – modkravets genstand – artikel 129, stk. 3 – retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende et nationalt varemærke – princippet om procesautonomi)	28
2023/C 261/40	Forenede sager C-747/21 P og C-748/21 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. juni 2023 — PAO Severstal (C 747/21 P) og Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C 748/21 P) mod Europa-Kommissionen, Eurofer, Association européenne de l'acier og ASBL (Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 – import af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation – endelig antidumpingtold – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 18, stk. 1 – nødvendige oplysninger – foreligger ikke – artikel 9, stk. 4 – »reglen om den laveste told« – indikativpris – EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen – fastsættelse – udvælgelse af det seneste repræsentative år – artikel 2, stk. 9 – beregning af eksportprisen – skade, der er påført EU-erhvervsgrenen – analog anvendelse – beregning af målprisunderbudsmargen – begrundelse)	29
Retten		
2023/C 261/41	Sag T-309/21: Rettens dom af 7. juni 2023 — TC mod Parlamentet (Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – rimelig frist – bevisbyrde – ret til at blive hørt – beskyttelse af personoplysninger – artikel 9 i forordning (EU) 2018/1725 – vedtægtens artikel 26)	30
2023/C 261/42	Sag T-33/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Vallegre mod EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket PORTO INSÍGNIA – det ældre EU-ordmærke INSÍGNIA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	30
2023/C 261/43	Sag T-47/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — DDR Kultur mod EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket THE PLANET – det ældre EU-figurmærke PLANÈTE + – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	31
2023/C 261/44	Sag T-63/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Brooks England mod EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BROOKS ENGLAND – det ældre EU-ordmærke BROOKS – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – reel brug af det ældre varemærke – artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001)]	32
2023/C 261/45	Forenede sager T-218/22 og T-219/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Roxtec og Wallmax mod EUIPO — Wallmax og Roxtec (Gengivelse af en blå firkant, der indeholder otte koncentriske sorte cirkler) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, som gengiver en blå firkant, der indeholder otte koncentriske sorte cirkler – absolut ugyldighedsgrund – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EU) 2017/1001]]	32

2023/C 261/46	Sag T-339/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Chocolates Lacasa Internacional mod EUIPO — Esquitino Madrid (Conguitos) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Conguitos – det ældre EU-ordmærke Conguitos – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – relativ ugyldighedsgrund – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001]]	33
2023/C 261/47	Sag T-368/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Cassa Centrale mod EUIPO — Bankia (BANQUI) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket BANQUI – det ældre EU-figurmærke Bankia – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – ældre varemærkes særpræg]	34
2023/C 261/48	Sag T-519/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (FITNESS) (EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – tilbagekaldelse af en afgørelse, der er behæftet med en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – artikel 103, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – ingen åbenlys fejl)	35
2023/C 261/49	Sag T-541/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Sanity Group mod EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Sanity Group – det ældre EU-figurmærke SANYTOL – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)	35
2023/C 261/50	Sag T-543/22: Rettens dom af 7. juni 2023 — Laboratorios Ern mod EUIPO — BRM Extremités (BIOPLAN) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket BIOPLAN – det ældre nationale ordmærke BIOPLAK – relativ registreringshindring – ingen lighed mellem varerne – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	36
2023/C 261/51	Sag T-221/23: Sag anlagt den 26. april 2023 — WS mod EUIPO	36
2023/C 261/52	Sag T-232/23: Sag anlagt den 3. maj 2023 — LW mod Kommissionen	37
2023/C 261/53	Sag T-261/23: Sag anlagt den 15. maj 2023 — Acampora m.fl. mod Kommissionen	38
2023/C 261/54	Sag T-299/23: Sag anlagt den 30. maj 2023 — Hexal mod Kommissionen	39
2023/C 261/55	Sag T-306/23: Sag anlagt den 30. maj 2023 — Red Bull m.fl. mod Kommissionen	40
2023/C 261/56	Sag T-309/23: Sag anlagt den 5. juni 2023 — Aliud Pharma mod Kommissionen	41
2023/C 261/57	Sag T-312/23: Sag anlagt den 7. juni 2023 — Naturgy Energy Group mod EUIPO — Global Power Service (gps global power service)	42
2023/C 261/58	Sag T-313/23: Sag anlagt den 8. juni 2023 — Adeva mod EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)	43
2023/C 261/59	Sag T-314/23: Sag anlagt den 8. juni 2023 — Tiendanimal mod EUIPO (CRIADORES)	43
2023/C 261/60	Sag T-316/23: Sag anlagt den 9. juni 2023 — Pfriem mod EUIPO — U-Control (UC)	44
2023/C 261/61	Sag T-318/23: Sag anlagt den 12. juni 2023 — J&B mod EUIPO — Ergün (J&B BRO)	45
2023/C 261/62	Sag T-320/23: Sag anlagt den 12. juni 2023 — The Not Company mod EUIPO (NOT MILK)	45
2023/C 261/63	Sag T-322/23: Sag anlagt den 12. juni 2023 — VN mod Kommissionen	46
2023/C 261/64	Sag T-324/23: Sag anlagt den 13. juni 2023 — J. García Carrión mod EUIPO — Calipso (LimoLife)	47

2023/C 261/65	Sag T-569/22: Rettens kendelse af 9. juni 2023 — QZ mod EIB	48
---------------	---	----

Berigtigelser

2023/C 261/66	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-302/22 (<i>EUT C 276 af 18.7.2022</i>)	49
---------------	--	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 261/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 252 af 17.7.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 235 af 3.7.2023

EUT C 223 af 26.6.2023

EUT C 216 af 19.6.2023

EUT C 205 af 12.6.2023

EUT C 189 af 30.5.2023

EUT C 173 af 15.5.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 31. august 2021 af Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. juni 2021 i sag T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris mod Europa-Parlamentet

(Sag C-546/21 P)

(2023/C 261/02)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (ved radca prawny K. Koźmiński og advokat T. Siemiński)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Domstolen (Anden Afdeling) har ved kendelse af 15. februar 2023 ophævet Den Europæiske Unions Rets kendelse af 25. juni 2021, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris mod Parlamentet (T-42/21, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:385), og hjemvist sagen til Retten.

Appel iværksat den 8. december 2022 af WV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 5. oktober 2022 i sag T-618/21, WV mod CdT

(Sag C-750/22 P)

(2023/C 261/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: WV (ved avocats L. Levi og A. Champetier)

Den anden part i appelsagen: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT)

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 13. juni 2023 forkastet appellen, idet den er åbenbart ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 1. marts 2023 — N. A. K., E. A. K. og Y. A. K. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-123/23, Khan Yunis (¹))

(2023/C 261/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Minden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: N. A. K., E. A. K. og Y. A. K.

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 33, stk. 2, litra d), i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ sammenholdt med samme direktivs artikel 2, litra q), fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i denne medlemsstat, skal afvises, hvis en ansøgning om international beskyttelse, der tidligere er blevet indgivet i en anden medlemsstat, er blevet endeligt afslået af den anden medlemsstat?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 60).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2023 — straffesag mod AR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-179/22 ⁽¹⁾, AR)

(2023/C 261/05)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 7.6.2022.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. marts 2023 — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers og Ordre des avocats du barreau de Paris mod Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, procesdeltager: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-398/21 ⁽¹⁾ Conseil national des barreaux m.fl.)

(2023/C 261/06)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 20.9.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. marts 2023 — Z.K. og M.S. mod The Minister for Justice and Equality (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-248/22 ⁽¹⁾, The Minister for Justice and Equality)

(2023/C 261/07)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 20.6.2022.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2023 — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-460/22 ⁽¹⁾, DIGI)

(2023/C 261/08)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 14.11.2022.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. marts 2023 — Global Starnet Ltd mod Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, procesdeltager: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl og Codacons (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-463/21 ⁽¹⁾, Global Starnet)

(2023/C 261/09)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 11.10.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) den 28. marts 2023 — M.E.O. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-202/23, Baabda m.fl. ⁽¹⁾)

(2023/C 261/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Minden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.E.O.

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 33, stk. 2, litra d), i direktiv 2013/32/EU ⁽²⁾ sammenholdt med samme direktivs artikel 2, litra q), fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats bestemmelse, hvorefter en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i denne medlemsstat, skal afvises, hvis ansøgeren allerede tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, og sagen er blevet indstillet af den anden medlemsstat, fordi ansøgeren ikke har forfulgt sagen i denne medlemsstat?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 33, stk. 2, litra d), i direktiv 2013/32/EU sammenholdt med samme direktivs artikel 2, litra q), fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats bestemmelse, hvorefter en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i denne medlemsstat, skal afvises, hvis ansøgeren allerede tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, og sagen er blevet indstillet af den anden medlemsstat, fordi ansøgeren ikke har forfulgt sagen i den anden medlemsstat, selv om asylsagen i den anden medlemsstat stadig kan genåbnes af den anden medlemsstat, hvis ansøgeren anmoder om dette i den anden medlemsstat?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Foreskriver EU-retten, hvilket tidspunkt der i forbindelse med afgørelsen af en ansøgning om international beskyttelse er afgørende for, om en asylsag, der tidligere er blevet indstillet i en anden medlemsstat, stadig kan genåbnes, eller følger dette spørgsmål alene national ret?

4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at EU-retten indeholder sådanne bestemmelser:

Hvilket tidspunkt er i henhold til EU-retten i forbindelse med afgørelsen af en ansøgning om international beskyttelse afgørende for, om en asylsag, der tidligere er blevet indstillet i en anden medlemsstat, stadig kan genåbnes?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 4. april 2023 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sag C-217/23, Laghman ⁽¹⁾)

(2023/C 261/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Revisionsindstævnt: A N

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal formuleringen »den pågældende gruppe har en særskilt identitet i det relevante land, fordi den opfattes som værende anderledes af det omgivende samfund« i artikel 10, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽²⁾ af 13. december fortolkes således, at en gruppe kun har en særskilt identitet i det relevante land, hvis den opfattes som værende anderledes af det omgivende samfund, eller kræves det, at der skal foretages en selvstændig prøvelse af, om der foreligger en »særskilt identitet«, løsrevet fra spørgsmålet om, hvorvidt gruppen opfattes som værende anderledes af det omgivende samfund?

Såfremt der ifølge besvarelsen af det første spørgsmål skal foretages en selvstændig prøvelse af, om der foreligger en »særskilt identitet«:

2. Ud fra hvilke kriterier skal det prøves, om der foreligger en »særskilt identitet« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95?

Uafhængigt af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål:

3. Skal der ved bedømmelsen af, om en gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95 opfattes som værende anderledes »af det omgivende samfund« tages udgangspunkt i opfattelsen hos forfølgeren, hos samfundet som helhed eller en væsentlig del af samfundet i et land eller en del af landet?

4. Ud fra hvilke kriterier skal det bedømmes, om en gruppe opfattes som værende »anderledes« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 5. april 2023 — straffesag mod Ș.C.F. og H.F.I.

(Sag C-219/23, Duda (1))

(2023/C 261/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Tiltalte i straffesagen

Tiltalte: Ș.C.F. og H.F.I.

Civil part: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Civilretlig ansvarlig person: H.A. SRL

Procesdeltager: Ministerul public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 325, stk. 1, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 2, stk. 1, i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen) ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning på området for forældelse af det strafferetlige ansvar, som i overensstemmelse med domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) følger af anvendelsen af en national standard for beskyttelse af grundlæggende rettigheder for så vidt angår princippet om, at strafbare forhold og straffe skal have lovhjæmmel, som forpligter de nationale retter til i verserende sager under henvisning til lex mitior-princippet at henvise til en regel om afbrydelse af forældelsesfristen som en materiel strafferetlig regel, der tidsmæssigt ligger efter de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, som i medfør af dommene afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) ikke længere fastsætter en afbrydelse af forældelsesfristen, selv om den regel, der fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen og tidsmæssigt lå før de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, på klar, præcis, forudsigelig og tilgængelig vis regulerede de tilfælde af afbrydelse af forældelsesfristen, hvori den særlige forældelsesfrist ikke var udløbet, for så vidt som anvendelsen af denne nationale lovgivning kan bringe EU-rettens forrang, enhed og effektivitet i fare, og kan forhindre, at grove tilfælde af svig, som skader Unionens finansielle interesser, sanktioneres effektivt og afskrækkende, og skal disse bestemmelser ligeledes fortolkes således, at de pålægger nationale retter at undlade at anvende denne nationale lovgivning inden for rammerne af straffesager, som vedrører sådanne lovovertrædelser, såfremt anvendelsen heraf medfører de ovennævnte virkninger, og for så vidt angår afbrydelse af forældelsesfristen anvende den regel, som har det klare, præcise, forudsigelige og tilgængelige indhold, der var indeholdt i den lovgivning, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, som forhindrer disse virkninger i at opstå?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ EFT 1995, C 316, s. 49.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Braşov (Rumænien) den 11. april 2023 — straffesag mod L.D.

(Sag C-223/23, Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Braşov

Tiltalt i straffesagen

L.D.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 4, [stk. 3], TEU, sammenholdt med 2., 15. og 22. betragtning til samt artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort ⁽²⁾, hvad angår medlemsstatens pligt til at træffe alle de passende og fornødne foranstaltninger til at opnå målet om at forbedre færdselssikkerheden på vejene, inden for rammerne af personers frie bevægelighed i EU, i medfør af Kommissionens beslutning 2006/928/EF ⁽³⁾, og henset til artikel 49, stk. 1, sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den dømte appellant med et særligt retsmiddel har nedlagt påstand om ophævelse af en endelig straffedom for kørsel af køretøjer med suspenderet kørekort, hvilket ville sætte appellanten i stand til atter at udøve førerretten og færdes frit i hele EU, idet han har påberåbt sig princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, som ville have fundet anvendelse under realitetsbehandlingen, og som ville have foreskrevet en kortere forældelsesfrist, der ville være udløbet før afgørelsen af sagen, men som er fastlagt efterfølgende ved en afgørelse, hvor den nationale forfatningsdomstol har fastslået, at en lov om afbrydelse af forældelsesfristen for strafferetligt ansvar (afgørelsen af 2022) er i strid med forfatningen, idet der er lagt vægt på passivitet fra lovgiver, som ikke har grebet ind for at tilpasse loven til en anden afgørelse fra forfatningsdomstolen truffet fire år før førnævnte afgørelse (afgørelsen af 2018) — i hvilken periode de almindelige retsinstansers praksis som følge af anvendelsen af den førstnævnte afgørelse allerede var fast, for så vidt som nævnte lov fortsat fandtes i den form, der tilsigtedes med forfatningsdomstolens første afgørelse, hvilket i praksis har medført, at forældelsesfristen for alle lovovertrædelser, for hvilke der ikke var afsagt endelig dom inden forfatningsdomstolens første afgørelse, blev halveret, og straffesagen i forhold til den tiltalte i sagen følgelig blev henlagt?
- 2) Skal artikel 2 TEU om retsstatens værdier og respekt for menneskerettighederne i et samfund præget af retfærdighed og artikel 4, [stk. 3], TEU om princippet om loyalt samarbejde mellem Unionen og medlemsstaterne, i medfør af Kommissionens beslutning 2006/928/EF hvad angår opgaven med at sikre det rumænske retsvæsens effektivitet, henset til artikel 49, [stk. 1], sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastsætter princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, i forbindelse med det nationale retsvæsen som helhed fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den dømte appellant med et særligt retsmiddel har nedlagt påstand om ophævelse af endelig straffedom for kørsel af køretøjer med suspenderet kørekort, hvilket ville sætte appellanten i stand til atter at udøve førerretten og færdes frit i hele EU, idet han har påberåbt sig princippet om anvendelse af den mildeste strafferetlige lov, som ville have fundet anvendelse under realitetsbehandlingen, og som ville have foreskrevet en kortere forældelsesfrist, der ville være udløbet før afgørelsen af sagen, men som er fastlagt efterfølgende ved en afgørelse, hvor den nationale forfatningsdomstol har fastslået, at en lov om afbrydelse af forældelsesfristen for strafferetligt ansvar (afgørelsen af 2022) er i strid med forfatningen, idet der er lagt vægt på passivitet fra lovgiver, som ikke har grebet ind for at tilpasse loven til en anden afgørelse fra forfatningsdomstolen truffet fire år før førnævnte afgørelse (afgørelsen af 2018) — i hvilken periode de almindelige retsinstansers praksis som følge af anvendelsen af den førstnævnte afgørelse allerede var fast, for så vidt som nævnte lov fortsat fandtes i den form, der tilsigtedes med forfatningsdomstolens første afgørelse, hvilket i praksis har medført, at forældelsesfristen for alle lovovertrædelser, for hvilke der ikke var afsagt endelig dom inden forfatningsdomstolens første afgørelse, blev halveret, og straffesagen i forhold til den tiltalte i sagen følgelig blev henlagt?

3) I bekræftende fald, og alene såfremt reglerne ikke kan fortolkes i overensstemmelse med EU-retten, skal princippet om EU-rettens forrang da fortolkes således, at dette princip er til hinder for en lovgivning eller en national praksis, hvorefter de almindelige nationale retsinstanser er bundet af afgørelser fra den nationale forfatningsdomstol og bindende afgørelser fra den øverste nationale domstol og derfor ikke af egen drift kan undlade at anvende den nationale retspraksis, der følger af sådanne afgørelser, idet disse almindelige retsinstanser ellers ville gøre sig skyldige i en disciplinær forseelse, også selv om de, henset til Domstolens dom, måtte finde, at en sådan retspraksis er i strid med artikel 2 TEU, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 4, [stk. 3], TEU, sammenholdt med 2., 15. og 22. betragtning til samt artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, hvad angår medlemsstatens pligt til at træffe alle de passende og fornødne foranstaltninger til at opnå målet om at forbedre færdselssikkerheden på vejene, i medfør af Kommissionens beslutning 2006/928/EF, og henset til artikel 49, [stk. 1], sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som i den i hovedsagen omhandlede situation?

⁽¹⁾ Navnene i denne sag er fiktive. De svarer ikke til nogen af sagsparternes rigtige navne.

⁽²⁾ EUT 2006, L. 403, s. 18.

⁽³⁾ Kommissionens Beslutning af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdenes retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 12. april 2023 — Straffesag mod SS, IP, ZI, DD og HYA

(Sag C-229/23, HYA m.fl.)

(2023/C 261/14)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad (Bulgarien)

Tiltalte

SS, IP, ZI, DD og HYA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 ⁽¹⁾ sammenholdt med chartrets artikel 47, stk. 2, som fortolket ved Den Europæiske Unions domstol i dom af 16. februar 2023 i sag C-349/21 ⁽²⁾ og i lyset af 11. betragtning til direktivet, chartrets artikel 52, stk. 1, og artikel 53 samt ækvivalensprincippet fortolkes således, at den forpligter en national domstol til

— at undlade at anvende retsfor skrifter (forfatningens artikel 121, stk. 4, NPK's artikel 174, stk. 4, og ZSRS' artikel 15, stk. 2) samt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning af EMRK's artikel 8, stk. 2, i dommen i sag nr. 70078, hvorefter der udtrykkeligt skal anføres en skriftlig begrundelse i retsafgørelsen om godkendelse (af aflytning, registrering og lagring af telekommunikation uden brugernes samtykke), uanset om der foreligger en begrundet anmodning, på grundlag af hvilken godkendelsen blev givet, idet grunden til ikkeanvendelsen ligger i, at det, når man sammenholder anmodningen og godkendelsen, kan konstateres, 1) af hvilke præcise grunde retten under de faktiske og retlige omstændigheder i det konkrete tilfælde nåede til den opfattelse, at lovens krav er opfyldt, og 2) for hvilken person og hvilket kommunikationsmiddel retsafgørelsen om godkendelse blev givet

- i forbindelse med prøvelsen af, om den i sagen omhandlede telekommunikation skal udelukkes som bevis, at undlade at anvende en national retsforordning (NPK's artikel 105, stk. 2) eller fortolke den del af den i overensstemmelse med EU-retten, som kræver overholdelse af de nationale processuelle bestemmelser (i den foreliggende sag NPK's artikel 174, stk. 4, og ZSRS' artikel 15, stk. 2), og i stedet anvende den regel, som Domstolen fastlagde i dom af 16. februar 2023 i sag C-349/21?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

(²) ECLI:EU:C:2023:102.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Gent (Belgien) den 18. april 2023 — Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën mod L BV

(Sag C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën

Sagsøgt: L BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 187 og 189 i Rådets direktiv 2006/112/EF (²) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem til hinder for en bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede (WBTW's artikel 48, § 2, og artikel 49, sammenholdt med artikel 9 i KB nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), hvorefter den forlængede reguleringsperiode (på 15 år) kun finder anvendelse i forbindelse med ombygning af en eksisterende bygning, hvis der efter arbejdets udførelse på grundlag af den nationale rets kriterier foreligger en »ny bygning« som omhandlet i dette direktivs artikel 12, selv om den økonomiske levetid for en grundlæggende ombygget bygning (som på grundlag af den nationale rets administrative kriterier imidlertid ikke anses for en »ny bygning« som omhandlet i artikel 12) er identisk med den økonomiske levetid for en ny bygning, som er væsentligt længere end den i artikel 187 i direktiv 2006/112 fastsatte frist på fem år, hvilket bl.a. fremgår af, at det udførte arbejde afskrives over en periode på 33 år, som svarer til afskrivningsperioden for nye bygninger?
- 2) Har artikel 187 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem direkte virkning, således at en afgiftspligtig person, der har udført arbejde på en bygning, uden at dette arbejde fører til, at den ombyggede bygning på grundlag af kriterierne i den nationale ret skal klassificeres som en »ny bygning« som omhandlet i dette direktivs artikel 12, men dette arbejde indebærer en økonomisk levetid, som er identisk med den økonomiske levetid for tilsvarende nye bygninger, for hvilke der gælder en reguleringsperiode på 15 år, kan påberåbe sig anvendelse af reguleringsperioden på 15 år?

(¹) Den foreliggende sag er betegnet med et fiktivt navn, som ikke svarer til en procesdeltagers virkelige navn.

(²) EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Dortmund (Tyskland) den 20. april 2023 — ASG2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Dortmund

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ASG2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten, navnlig artikel 101 TEUF, artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2, nr. 4), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/104/EU⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning og anvendelse af en medlemsstats nationale ret, hvorved en skadelidt, der muligvis har lidt en skade som følge af en overtrædelse af artikel 101 TEUF — som på grundlag af artikel 9 i direktiv 2014/104/EU henholdsvis de nationale bestemmelser, der gennemfører denne med bindende virkning — nægtes muligheden for at overdrage sine krav i form af et mandat — navnlig i tilfælde af mange enkeltstående krav — til en godkendt juridisk tjenesteyder, for at denne kan håndhæve dem sammen med andre formodede skadelidtes krav gennem et follow on-søgsmål, hvis der ikke findes andre ligeværdige lovbestemte eller aftalemæssige muligheder for at samle erstatningskrav, navnlig fordi de ikke fører til domme om betaling eller af andre processuelle grunde ikke er praktisk gennemførlige eller af økonomiske grunde objektivt er urimelige, og det derfor bliver praktisk umuligt eller i hvert fald uforholdsmæssigt vanskeligt at forfølge mindre skader?
- 2) Skal EU-retten under alle omstændigheder fortolkes på denne måde, når de omhandlede erstatningskrav skal forfølges uden en forudgående afgørelse fra Europa-Kommissionen eller nationale myndigheder med hensyn til den formodede overtrædelse, som har bindende virkning i henhold til nationale forskrifter, og som er baseret på artikel 9 i direktiv 2014/104/EU (såkaldt »stand alone-søgsmål«), hvis der ikke findes andre ligeværdige lovbestemte eller aftalemæssige muligheder for at samle erstatningskravene med henblik på civilretlig forfølgelse af de grunde, der allerede er nævnt i det første spørgsmål, og navnlig hvis en overtrædelse af artikel 101 TEUF ellers slet ikke ville blive forfulgt, altså hverken ved offentlig håndhævelse eller privat håndhævelse?
- 3) Såfremt mindst et af de to spørgsmål besvares bekræftende: Skal de tilsvarende bestemmelser i tysk ret, såfremt de ikke kan fortolkes i overensstemmelse med EU-retten, undlades anvendt med den konsekvens, at overdragelserne i det mindste ud fra dette synspunkt er gyldige, og en effektiv rettighedshåndhævelse bliver mulig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT 2014, L 349, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ustavni sud Republike Hrvatske (Kroatien) den 28. april 2023 — E.P. mod Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Sag C-277/23)

(2023/C 261/17)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Ustavni sud Republike Hrvatske

Parter i hovedsagen

Appellant: E.P.

Den anden part i appelsagen: Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, 20, 21 og artikel 165, stk. 2, andet led, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUT 2016, C 202, s. 1) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats bestemmelser, hvorefter en forælder mister retten til forhøjelse af det årlige grundfradrag for et forsørgelsesberettiget barn i forbindelse med indkomstskatten, fordi dette barn fik udbetalt en støtte til studerendes mobilitet, som er højere end den fastsatte faste indkomstgrænse, i sin egenskab af forsørgelsesberettiget studerende, der har gjort brug af sin frihed til at færdes frit og opholde sig i en anden medlemsstat med henblik på uddannelse, idet han på grundlag af nationale gennemførelsesretsakter har benyttet foranstaltningerne i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT 2013, L 347, s. 50) til at udøve mobilitet for studerende fra en medlemsstat med lavere eller middelhøje gennemsnitlige leveomkostninger til medlemsstat med højere gennemsnitlige leveomkostninger, således som disse foranstaltninger var fastlagt i henhold til Europa-Kommissionens kriterier som omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 7?
- 2) Skal artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1) fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats bestemmelser, hvorefter en forælder mister retten til forhøjelse af det årlige grundfradrag i forbindelse med indkomstskatten for en forsørgelsesberettiget studerende, som har benyttet støtten til læringsmobilitet som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT 2013, L 347, s. 50) under sit studieophold i en anden medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. april 2023 — M.M., i egenskab af arving til M.R. mod Ministero della Difesa

(Sag C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.M., i egenskab af arving til M.R.

Sagsøgt: Ministero della Difesa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, »Bestemmelser om misbrug«, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF ⁽²⁾ af 28. juni 1999, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 2, stk. 1, i lov nr. 1023/1969 og af artikel 1 i det ministerielle dekret af 20. december 1971, ifølge hvilken etårige undervisningsstillinger (i henhold til dette ministerielle dekrets artikel 7 »med en maksimal varighed af et skoleår«) for ikke-militære emner på akademier, institutioner og enheder, der sorterer under Flåden og Luftvåbnet, kan tildeles civilt personale uden for den statslige forvaltning, når denne nationale lovgivning ikke kræver, at de objektive omstændigheder, der begrunder fornyelsen af kontrakterne, anføres (hvilken fornyelse udtrykkeligt er fastsat i det samme ministerielle dekrets artikel 4, hvor det bestemmes, at aflønningen reduceres for den stilling, som følger efter den første), når den ikke indeholder angivelse af de tidsbegrænsede kontraktens maksimale varighed, når den ikke præciserer det maksimale antal gange, disse kontrakter kan fornyes, og når den ikke fastsætter, at disse lærere har mulighed for at opnå erstatning for det tab, der eventuelt er lidt som følge af en sådan fornyelse, og i øvrigt når disse arbejdstagere ikke kan være optaget på lister over lærere på disse akademier med henblik på fastansættelse?

- 2) Kan behovet for tilrettelæggelse af systemet med institutioner, akademier og enheder, der sorterer under Flåden og Luftvåbnet, anses for objektive omstændigheder som omhandlet i § 5, stk. 1, i [rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er opført som bilag til] direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, således at en lovgivning som den ovenfor anførte italienske er forenelig med EU-retten, når denne lovgivning med hensyn til tildeling af undervisningsstillinger til personale uden for disse militære institutioner, akademier og enheder ikke fastsætter betingelser for at gøre brug af tidsbegrænsede kontrakter, der er i overensstemmelse med direktiv 1999/70/EF og den rammeaftale, som er opført som bilag hertil, og når den ikke omhandler ret til erstatning for tab?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L. 175, s. 43).

Appel iværksat den 30. april 2023 af Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden udvidede Afdeling) den 15. februar 2023 i sag T-606/20, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER

(Sag C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV (ved advokat M. Levitt, Solicitors B. Byrne og D. Jubrail)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist.
- Afgørelse truffet af ACER's klagenævn den 16. juli 2020 i sag A-001-2020 (konsolideret udgave) (herefter »klagenævnets afgørelse») annulleres helt eller delvist.
- ACER tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i denne appel og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat to appelanbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at klagenævnet ikke havde tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en fuldstændig kontrol af ACER's tilgrundliggende afgørelse 02/2020 af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med automatisk aktivering. Ved vedtagelsen af afgørelsen anså klagenævnet sine retlige forpligtelser for ikke at give det bemyndigelse til at foretage en fuldstændig kontrol af komplicerede tekniske vurderinger. Denne opfattelse, som er i strid med Domstolens praksis, fremgik af den udtrykkelige affattelse af klagenævnets afgørelse. Retten kunne ikke foretage en fornyet fortolkning af klagenævnets afgørelse med henblik på i direkte modstrid med denne affattelse at konkludere, at klagenævnet havde foretaget en fuldstændig kontrol.

For det andet foretog Retten en urigtig anvendelse af artikel 21 og 37 i Kommissionens forordning (EU) 2017/2195⁽¹⁾ af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet ved sin vurdering af retsgrundlaget for de platforme, der »kræves«, i henhold til artikel 21. Appellanterne har gjort gældende, at Retten begik to konkrete retlige fejl. For det første fastslog Retten med urette i strid med opbygningen af Kommissionens forordning 2017/2195, at driftsplanlægning ved beregning af overførselskapacitet er en krævet platform, som henhører under artikel 21, eftersom artikel 37 kræver, at transmissionssystemoperatører (»TSO'er«) vedvarende gennemfører en procedure for ajourføring af overførselskapaciteten. For det andet undlod Retten at sondre mellem TSO'ernes retlige forpligtelser til at levere de platforme, der »kræves« i henhold til artikel 21, og deres rettigheder (i samme bestemmelse) til at tilbyde yderligere platforme.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 312, s. 6.

Appel iværksat den 30. april 2023 af Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 15. februar 2023 i sag T-607/20, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER

(Sag C-282/23 P)

(2023/C 261/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät og TenneT TSO BV (ved advokat M. Levitt samt solicitors B. Byrne og D. Jubrail)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvis.
- Afgørelsen fra ACER's klagenævn af 16. juli 2020, sagsnummer A-002-2020 (konsolideret), annulleres helt eller delvis.
- ACER tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i denne appelsag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for deres appel har appellanterne fremsat to appelanbringender.

Første appelanbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at ACER's klagenævn ikke havde tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en fuldstændig prøvelse af den tilgrundliggende afgørelse 03/2020 fra ACER af 24. januar 2020 om rammen for gennemførelse af den europæiske platform for udveksling af balanceringsenergi fra frekvensgenoprettelsesreserver med manuel aktivering. På tidspunktet for vedtagelsen af klagenævnets afgørelse, fortolkede det sine retlige forpligtelser således, at det ikke havde mandat til at foretage en fuldstændig prøvelse af komplekse tekniske vurderinger. Denne fortolkning, som er i strid med Domstolens praksis, var afspejlet i den udtrykkelige ordlyd i klagenævnets afgørelse. Retten kunne ikke anlægge en ny fortolkning af den udtrykkelige ordlyd i klagenævnets afgørelse og konkludere, at klagenævnet — i direkte modstrid med denne ordlyd — havde foretaget en fuldstændig prøvelse.

Andet appelanbringende om, at Retten anvendte artikel 20 og 37 i Kommissionens forordning (EU) 2017/2195⁽¹⁾ af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet forkert i forbindelse med dens vurdering af det retlige grundlag for platformenes »påkrævede« funktioner i henhold til artikel 20. Appellanterne har gjort gældende, at Retten begik to særskilte retlige fejl. For det første fandt Retten i strid med terminologien og opbygningen af Kommissionens forordning 2017/2195, at forvaltning af kapaciteten ved hjælp af beregningen af områdeoverskridende kapacitet er en påkrævet funktion for platformene, der er omfattet af artikel 20, fordi der i henhold til artikel 37 kræves transmissionssystemoperatører (»TSO'er«) til at foretage en løbende ajourføring af overførselskapacitet. For det andet tog Retten ikke hensyn til sondringen mellem TSO'ernes retlige forpligtelse til at udføre en »påkrævet« funktion for en platform i henhold til artikel 20 og disses (i samme bestemmelse indeholdte) ret til at foreslå yderligere funktioner for platformene.

(¹) EUT 2017, L. 312, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) den 3. maj 2023 — HE mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-288/23, El Baheer⁽¹⁾)

(2023/C 261/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HE

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽²⁾, artikel 4, stk. 1, andet punktum, og artikel 13 i direktiv 2011/95⁽³⁾ samt artikel 10, stk. 2 og 3, artikel 33, stk. 1, og artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU⁽⁴⁾, i et tilfælde, hvor en medlemsstat ikke kan gøre brug af den mulighed, som den i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 har for at afvise en ansøgning om international beskyttelse under henvisning til tildeling af flygtningestatus i en anden medlemsstat, fordi ansøgeren på grund af forholdene i denne medlemsstat ville være udsat for alvorlig risiko for at blive genstand for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i chartrets artikel 4, fortolkes således, at den tidligere tildeling af flygtningestatus forhindrer medlemsstaten i at behandle den i denne medlemsstat indgivne ansøgning om international beskyttelse ubundet og forpligter samme medlemsstat til, uden at foretage en undersøgelse af de materielle betingelser for at opnå den pågældende beskyttelse, at tildele ansøgeren flygtningestatus?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares således, at medlemsstaten ikke er bundet af den allerede tildelte flygtningestatus i en anden medlemsstat, og medlemsstaten ubundet skal prøve den til denne medlemsstat indgivne ansøgning om international beskyttelse:

Er det til hinder for en ansøgers forpligtelse i henhold til artikel 6, stk. 2, første punktum, i direktiv 2008/115/EF⁽⁵⁾ til straks at begive sig til den anerkendende medlemsstats område, at omstændigheder i denne anerkendende medlemsstat ville udsætte ansøgeren for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder, med den konsekvens, at medlemsstaten uden forudgående forpligtelse som omhandlet i artikel 6, stk. 2, første punktum, i direktiv 2008/115/EF kan vedtage en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115/EF til ansøgerens oprindelsesland?

Skal der i denne forbindelse isoleret tages hensyn til forholdene i den anerkendende medlemsstat, dvs. skal der anvendes samme standard som for en afgørelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra), i direktiv 2013/32/EU, eller kan der også tages hensyn til, at ansøgeren efter medlemsstatens ubundne behandling ikke tildeles beskyttelsesstatus i denne medlemsstat og dermed har valget mellem at vende tilbage til den anden medlemsstat, som har tildelt ham flygtningestatus, eller sit oprindelsesland?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares med, at ansøgeren i henhold til artikel 6, stk. 2, første punktum, i direktiv 2008/115/EF skal anmodes om straks at begive sig til den anerkendende medlemsstats område:

Er det muligt at vedtage ansøgerens forpligtelse i henhold til artikel 6, stk. 2, første punktum, i direktiv 2008/115/EF til straks at begive sig til den anerkendende medlemsstats område og afgørelsen om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, til ansøgerens oprindelsesland i en og samme myndighedsafgørelse?

4. Såfremt det andet spørgsmål besvares med, at ansøgeren ikke i henhold til artikel 6, stk. 2, første punktum, i direktiv 2008/115/EF skal anmodes om straks at begive sig til den anerkendende medlemsstats område:

Er non-refoulement-princippet (artikel 18, artikel 19, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 5 i direktiv 2008/115/EF, artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/95/EU) til hinder for en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115/EF til ansøgerens oprindelsesland, hvis ansøgeren i en anden medlemsstat er blevet tilkendt flygtningestatus, men den medlemsstat, som han aktuelt opholder sig i, og hvor han har indgivet en asylansøgning, ved en ubundet behandling konkluderer, at ansøgeren ikke skal tildeles beskyttelsesstatus?

5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares med, at non-refoulement-princippet er til hinder for en afgørelse om tilbagesendelse:

Skal non-refoulement-princippet (artikel 18, artikel 19, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, artikel 5 i direktiv 2008/115/EF, artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/95/EU) prøves allerede ved vedtagelsen af afgørelsen om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115/EF med den konsekvens, at der ikke kan vedtages en afgørelse om tilbagesendelse, eller er det obligatorisk at vedtage en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel 6, stk. 2, andet punktum, sammenholdt med stk. 1, i direktiv 2008/115/EF og derefter udsætte udsendelsen i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2008/115/EF?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 31).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 60).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. maj 2023 —
G GmbH mod Hauptzollamt H**

(Sag C-307/23, G GmbH)

(2023/C 261/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: G GmbH

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Hauptzollamt H

Præjudicielt spørgsmål

Skal transaktionsværdien suppleres med udgifterne til fremstilling af trykforlæg til etiketter, som er foregået i Unionens toldområde, i henhold til toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. ii) ⁽¹⁾, eller i henhold til artikel 32, stk. 1, litra b), nr. iv), når køberen, som har hjemsted i Unionens toldområde, stiller trykforlæggene gratis til rådighed for leverandøren i tredjelandet i elektronisk form?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 23. maj 2023 — LO mod Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU og VW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Bistrița — Rumænien)

(Sag C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – krav om angivelse af den faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen – manglende tilstrækkelig præcisering – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 261/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Bistrița

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LO

Procesdeltagere: Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU og VW

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Bistrița (retten i første instans i Bistrița, Rumænien) ved afgørelse af 7. december 2022 afvises.

⁽¹⁾ Dato for indgivelse: 3.2.2023.

⁽²⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

Sag anlagt den 24. maj 2023 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-318/23)

(2023/C 261/24)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič og A. Kraner, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-140/14, Kommissionen mod Slovenien, for så vidt angår grundstykke nr. 115/1 i Teharje kommune (Bukovžlak).

- Republikken Slovenien tilpligtes at betale Kommissionen en tvangsbøde på EUR 4 500 for hver dag fra datoen for afsigelsen af dom i den foreliggende sag til datoen for Republikken Sloveniens opfyldelse af dommen i sag C-140/14 for så vidt angår grundstykke nr. 115/1 i Teharje kommune (Bukovžlak);
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale Kommissionen et fast dagligt beløb på EUR 500 ganget med det antal dage, der forløber fra datoen for afsigelsen af dommen i sag C-140/14, til Republikken Slovenien opfylder den nævnte dom for så vidt angår grundstykke nr. 115/1 i Teharje kommune (Bukovžlak), eller til der afsiges dom i den foreliggende sag, alt efter hvilket tidspunkt der indtræder først, med et minimum for det faste beløb, der påstås betalt, på EUR 280 000.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Domstolen fastslog i dommen i sag C-140/14, at deponeringen af affald på grundstykke nr. 1/115 i Teharje kommune i Bukovžlak skal anses for at være ulovlig, og at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽¹⁾ og artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 6 i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽²⁾, sammenholdt med Rådets beslutning 2003/33/EF ⁽³⁾, og artikel 7-9, 11 og 12 i direktiv 1999/31/EF samt bilag I-III hertil ved først at have tilladt deponering af ikke tilladt affald på ovennævnte sted og ved herefter ikke at have vedtaget foranstaltninger med henblik på at fjerne dette affald.

Republikken Slovenien meddelte Europa-Kommissionen særlige foranstaltninger med henblik på valget af den bedste metode til fjernelse af affaldet og gennemførelse af det arbejde, hvorved dommen i sag C-140/14 ville blive opfyldt for så vidt angår grundstykke nr. 115/1 i Teharje kommune (Bukovžlak). Med henblik herpå fremsendte Republikken Slovenien en tidsplan til Kommissionen, ifølge hvilken saneringen ville være endeligt gennemført mellem første halvår af 2020 og den 3. november 2021.

Eftersom fristerne i ovennævnte tidsplan ikke blev overholdt, sendte Europa-Kommissionen den 8. juni 2018 en åbningsskrivelse til Republikken Slovenien. Republikken Slovenien forsikrede i sit svar på åbningsskrivelsen udtrykkeligt Kommissionen om, at saneringsarbejdet ville blive udført inden for den oprindelige frist, der var angivet i ovennævnte tidsplan, men dette er ikke sket i praksis. Der er fortsat en ulovlig deponering af affald, som er blevet foretaget og opretholdt i strid med den gældende EU-lovgivning, på trods af Domstolens dom, hvorved denne faktiske situation blev fastslået, og dette udgør en fare for miljøet og menneskers sundhed. Kommissionen har derfor besluttet at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 260, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald (EFT 1999, L 182, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslutning af 19.12.2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF (EFT 2003, L 11, s. 27).

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — Austrian Airlines AG mod TW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)

(Sag C-49/22 ⁽¹⁾, Austrian Airlines (Repatrieringsflyvning))

[Præjudiciel forelæggelse – luftfart – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 1, litra a) – aflysning af flyafgang – artikel 8, stk. 1 – bistandspligt – begrebet »omlægning af rejsen« – kompensation til luftfartspassagerer ved aflysning – covid-19-pandemien – repatrieringsflyvning organiseret af en medlemsstat i forbindelse med en konsuler bistandsmission – flyvning udført af det samme transporterende luftfartsselskab og på samme tidspunkt som den aflyste flyafgang – omkostninger, der overstiger nettoomkostningerne for denne flyvning, påhviler passageren]

(2023/C 261/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Austrian Airlines AG

Sagsøgt: TW

Konklusion

- 1) Artikel 5 stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

skal fortolkes således, at

en repatrieringsflyvning, der organiseres af en medlemsstat inden for rammerne af en konsulær bistandsforanstaltning efter aflysningen af en flyafgang, ikke udgør en »omlægning af rejsen under sammenlignelige transportbetingelser til vedkommendes endelige bestemmelsessted« som omhandlet i denne forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), som det transporterende luftfartsselskab skal tilbyde den passager, hvis flyafgang er blevet aflyst.

- 2) Artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 261/2004

skal fortolkes således, at

en passager, som efter aflysningen af vedkommendes returflyvning selv skriver sig op til en repatrieringsflyvning, der er organiseret af en medlemsstat inden for rammerne af en konsulær bistandsforanstaltning, og som i denne forbindelse er forpligtet til at betale et obligatorisk bidrag til denne stat, ikke har ret til refusion af disse udgifter fra det transporterende luftfartsselskab på grundlag af denne forordning.

En sådan passager kan derimod for en national ret påberåbe sig, at det transporterende luftfartsselskab ikke har overholdt dets forpligtelse til at refundere den fulde købspris for billetten for så vidt angår den del eller de dele af rejsen, der ikke er blevet foretaget eller ikke længere tjener noget formål i passagerens oprindelige rejseplan, dels af dets bistandspligt, herunder dets oplysningspligt i henhold til nævnte forordnings artikel 8, stk. 1, og dette med henblik på at opnå kompensation fra det transporterende luftfartsselskab. En sådan kompensation skal dog være begrænset til det, der i lyset af hver enkelt sags faktiske omstændigheder er nødvendigt, passende og rimeligt med henblik på at afhjælpe det transporterende selskabs manglende opfyldelse af dets forpligtelse.

(¹) EUT C 191 af 10.5.2022.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. juni 2023 — Prestige and Limousine, SL mod Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL og Agrupació Taxis Companys (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien)

(Sag C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF – artikel 107, stk. 1, TEUF – tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør – tilladelsesordning, som ud over en licens til at levere tjenesteydelser i byer og mellem byer på hele det nationale område indebærer udstedelse af en yderligere driftslicens for at kunne levere bymæssige transporttjenester i et storbyområde – antallet af licenser til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør begrænses til en tredjedel af antallet af taxalicenser)

(2023/C 261/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prestige and Limousine, SL

Sagsøgte: Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL og Agrupació Taxis Companys

Konklusion

- 1) Artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en lovgivning, som finder anvendelse på et byområde, hvorved det for det første bestemmes, at der kræves en specifik licens til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør i dette byområde ud over den fornødne nationale licens til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør i og mellem byer, og for det andet at antallet af licenser til levering af disse tjenesteydelser er begrænset til en tredjedel af de taxalicenser, der udstedes til nævnte byområde, for så vidt som disse foranstaltninger ikke omfatter anvendelsen af statsmidler i denne bestemmelses forstand.
- 2) Artikel 49 TEUF er ikke til hinder for en lovgivning, som finder anvendelse på et byområde, hvorved det bestemmes, at der kræves en specifik licens til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør i dette byområde ud over den fornødne nationale licens til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør i og mellem byer, såfremt denne specifikke licens bygger på objektive kriterier, der ikke er udtryk for forskelsbehandling, og på kendte forhold, som udelukker enhver vilkårlighed, og som ikke gentager en kontrol, der allerede er blevet udført inden for rammerne af en procedure for nationale licenser, men som opfylder de særlige behov for dette byområde.
- 3) Artikel 49 TEUF er til hinder for en lovgivning, som finder anvendelse på et byområde, hvorved antallet af licenser til levering af tjenesteydelser med udlejning af personbiler med chauffør begrænses til en tredjedel af de taxalicenser, som udstedes til dette byområde, når det hverken er godtgjort, at denne foranstaltning på en sammenhængende og systematisk måde kan sikre virkeliggørelsen af målene om god forvaltning af transport, trafik og det offentlige rum i dette byområde samt miljøbeskyttelse, eller at foranstaltningen ikke går videre end nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. juni 2023 — E. mod Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-322/22 ⁽¹⁾), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Præjudiciel forelæggelse – princippet om loyalt samarbejde – effektivitetsprincippet – skat, som en medlemsstat har opkrævet i strid med EU-retten – tilsidesættelse, der er fastslået som følge af en dom afsagt af Domstolen – ret til betaling af renter af overskydende skat – national lovgivning, der begrænser retten til betaling af renter til perioden indtil den 30. dag efter offentliggørelsen af Domstolens dom i Den Europæiske Unions Tidende)

(2023/C 261/27)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Procesdeltager: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Konklusion

Effektivitetsprincippet, sammenholdt med princippet om loyalt samarbejde, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, som i et tilfælde, hvor en anmodning om tilbagebetaling af overskydende skat indgives mere end 30 dage efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af en dom afsagt af Domstolen, hvoraf følger en konstatering af, at den omhandlede skat er i strid med EU-retten, begrænser den periode, hvori der af den overskydende skat påløber renter, der skal betales til den pågældende skattepligtige, til den 30. dag efter denne offentliggørelse, eller endog udelukker, at der i det hele taget påløber renter, såfremt den nævnte overskydende skat er blevet pålagt den skattepligtige person efter denne 30. dag.

(¹) EUT C 359 af 19.9.2022.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2023 — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) mod Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-407/21 (¹), UFC — Que choisir og CLCV)

(Præjudiciel forelæggelse – pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer – direktiv (EU) 2015/2302 – artikel 12, stk. 2-4 – opsigelse af en aftale om en pakkerejse – uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder – covid-19-pandemien – refusion af betalinger foretaget af den berørte rejsende for en pakkerejse – refusion i form af et pengebeløb eller tilsvarende refusion i form af et tilgodehavende (»voucher«) – forpligtelse til at refundere den berørte rejsende senest 14 dage efter opsigelsen af den omhandlede aftale – midlertidig undtagelse fra denne forpligtelse – tilpasning af de tidsmæssige virkninger af en afgørelse truffet i henhold til national ret om annullation af en national bestemmelse, der er i strid med den nævnte forpligtelse)

(2023/C 261/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF

skal fortolkes således, at

når en aftale om en pakkerejse opsiges, og arrangøren heraf i medfør af denne bestemmelse er forpligtet til at betale fuld refusion af alle betalinger for pakkerejsen til den berørte rejsende, skal en sådan refusion alene forstås som en tilbagebetaling af disse betalinger i form af et pengebeløb.

2) Artikel 12, stk. 2-4, i direktiv 2015/2302, sammenholdt med dette direktivs artikel 4,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arrangører af pakkerejser i forbindelse med en verdensomspændende sundhedskrise, der er til hinder for opfyldelsen af aftaler om pakkerejser, midlertidigt er fritaget for deres forpligtelse til at refundere de berørte rejsende senest 14 dage efter opsigelsen af en aftale alle de betalinger, der er foretaget for den opsagte aftale, herunder når formålet med en sådan lovgivning er at forhindre, at de pågældende rejsearrangørers solvens som følge af det store antal forventede anmodninger om refusion påvirkes i en sådan grad, at deres eksistens bringes i fare, og således at bevare den berørte sektors levedygtighed.

3) EU-retten, navnlig princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU,

skal fortolkes således, at

den ikke gør det muligt for en national ret, for hvilken der er anlagt et søgsmål med påstand om annullation af en national lovgivning, der er i strid med artikel 12, stk. 2-4, i direktiv 2015/2302, at tilpasse de tidsmæssige virkninger af sin afgørelse, som annullerer denne nationale lovgivning.

(¹) EUT C 357 af 6.9.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. juni 2023 — Rådet for Den Europæiske Union mod Laurent Pech og Kongeriget Sverige

(Sag C-408/21 P) (¹)

(Appel – aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 4, stk. 2, andet led – beskyttelse af juridisk rådgivning – artikel 4, stk. 3, andet afsnit – beskyttelse af beslutningsprocessen – afslag på fuldstændig aktindsigt i juridisk udtalelse fra Rådet for Den Europæiske Unions Juridiske Tjeneste)

(2023/C 261/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki og E. Rebasti, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Laurent Pech (først ved avocat G. Andraos, advocaat O. Brouwer, advokat M. Hall og advocaat B.A.R.T. Verheijen, derefter ved advocaten G. Andraos, O. Brouwer og T.C. van Helfteren og advokat M. Hall), Kongeriget Sverige (først ved O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A.M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson og H. Shev, derefter ved O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A.M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson og H. Shev, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for appellanten: Den Franske Republik (først ved A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant og M.E. Leclerc, derefter ved A.-L. Desjonquères og M.E. Leclerc, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og M.P. Stancanelli, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Laurent Pech afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 51 af 31.1.2022.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. juni 2023 — straffesag mod VB (C 430/22) og VB (C 468/22)
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)**

(Forenede sager C-430/22 og C-468/22 ⁽¹⁾, VB (Automatisk underretning af den domfældte) m.fl.)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv (EU) 2016/343 – artikel 8, stk. 4 – retten til at være til stede under retssagen – procedurer for afsigelse af udeblivelsesdomme – genoptagelse af retssagen – underretning af den dømte person i udeblivelsesagen om sin ret til genoptagelse af sagen)

(2023/C 261/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i straffesagerne

VB (C 430/22) og VB (C 468/22)

Procesdeltager: Spetsializirana prokuratura

Konklusion

Artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager skal fortolkes således, at bestemmelsen, i tilfælde af en udeblivelsesdom, ikke pålægger en national ret, når de i dette direktivs artikel 8, stk. 2, fastsatte betingelser ikke er opfyldt, i dommen udtrykkeligt at oplyse om retten til en ny retssag.

⁽¹⁾ EUT C 408 af 24.10.2022.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2023 — OZ mod Lyoness Europe AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Olt — Rumænien)

(Sag C-455/21 ⁽¹⁾, Lyoness Europe)

[Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – kontrakt om medlemskab af en loyalitetsordning, som giver mulighed for at opnå visse økonomiske fordele i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser hos tredjepartshandlende]

(2023/C 261/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Olt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OZ

Sagsøgt: Lyoness Europe AG

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler

skal fortolkes således, at

begrebet »forbruger« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter en fysisk person, der tilmelder sig en ordning oprettet af et kommercielt selskab, og som navnlig giver mulighed for at opnå visse økonomiske fordele i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser foretaget af denne person eller andre personer, der deltager i den nævnte ordning på den pågældende persons anbefaling, hos dette selskabs loyalitetspartnere, når den nævnte fysiske person ikke handler som led i sit erhverv.

(¹) EUT C 452 af 8.11.2021.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. juni 2023 — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA og Wind Tre SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-468/20 (¹), Fastweb m.fl. (Faktureringshyppighed))

(Præjudiciel forelæggelse – elektroniske kommunikationsnet og tjenester – direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/22/EF – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – artikel 56 TEUF – fri udveksling af tjenesteydelser – national lovgivning, der giver den nationale tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge operatører af telefonitjenester en minimumsperiode med hensyn til, hvor hyppigt der kan ske fornyelse af tilbud, og med hensyn til, hvor hyppigt der kan ske fakturering – forbrugerbeskyttelse – proportionalitetsprincippet – ligebehandlingsprincippet)

(2023/C 261/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA og Wind Tre SpA

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Procesdeltagere: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con — Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici — A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo og Federconsumatori

Konklusion

Artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt artikel 8, stk. 1, første afsnit, artikel 8, stk. 2, litra a), artikel 8, stk. 4, litra b) og d), samt artikel 8, stk. 5, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140/EF, samt artikel 20, 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligt-direktivet), som ændret ved direktiv 2009/136/EF, sammenholdt med proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser og principper ikke er til hinder for en national lovgivning, der tillægger den nationale tilsynsmyndighed beføjelse til at vedtage en afgørelse, der dels pålægger operatørerne af mobiltelefonitjenester en fornyelseshyppighed for kommercielle tilbud og en faktureringshyppighed, hvor fornyelse og fakturering ikke sker hyppigere end hver fjerde uge, dels pålægger udbyderne af fastnettelefonitjenester og hermed forbundne tjenester en fornyelseshyppighed for sådanne tilbud og en faktureringshyppighed, der er månedlig eller flermånedlig, på betingelse af, at de to omhandlede kategorier af tjenester, henset til genstanden for og formålet med denne nationale lovgivning, befinder sig i forskellige situationer.

(¹) EUT C 257 af 4.7.2022.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik(Sag C-540/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer – direktiv (EU) 2015/2302 – artikel 12, stk. 2-4 – opsigelse af en aftale om en pakkerejse – uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder – covid-19-pandemien – refusion af de betalinger, som er foretaget af den berørte rejsende for en pakkerejse – refusion i form af et pengebeløb eller en ombytning af pakkerejsen – forpligtelse til at refundere den berørte rejsende senest 14 dage efter opsigelsen af den omhandlede aftale – midlertidig undtagelse fra denne forpligtelse)

(2023/C 261/33)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal, I. Rubene og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Danmark (først ved V. Pasternak Jørgensen og M. Søndahl Wolff, derefter ved M. Søndahl Wolff, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har ved vedtagelsen af § 33a i zákon č. 170/2018 Z. z. o zázazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lov nr. 170/2018 om pakkerejser, tilknyttede turismetjenester og visse betingelser for turismeerhverv, der ændrer og supplerer andre love) af 15. maj 2018, og som blev indsat ved zákon č. 136/2020 Z. z. (lov nr. 136/2020) af 20. maj 2020, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 2, artikel 12, stk. 3, litra b), og artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF, sammenholdt med artikel 4 i direktiv 2015/2302.
- 2) Den Slovakiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 25.10.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)(Sag C-545/21) ⁽¹⁾, ANAS)

[Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions strukturfonde – forordning (EF) nr. 1083/2006 – artikel 2, nr. 7) – begrebet »uregelmæssighed« – artikel 98, stk. 1 og 2 – medlemsstaternes finansielle korrektioner i forbindelse med de konstaterede uregelmæssigheder – kriterier, der finder anvendelse – direktiv 2004/18/EF – artikel 45, stk. 2, første afsnit, litra d) – begrebet »alvorlig forsømmelse i forbindelse med udøvelsen af et erhverv«]

(2023/C 261/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Sagsøgt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 7), i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999

skal fortolkes således, at

begrebet »uregelmæssighed« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter adfærd, som kan kvalificeres som »bestikkelse«, der er udøvet som led i en udbudsprocedure, hvis formål er at gennemføre bygge- og anlægsarbejde, som medfinansieres af en af Den Europæiske Unions strukturfonde, og for hvilken adfærd der er indledt en administrativ eller retslig procedure, herunder når det ikke er bevist, at denne adfærd har haft en reel indvirkning på proceduren for udvælgelse af tilbudsgiveren, og der ikke er fastslået et faktisk tab for Unionens budget.

- 2) Artikel 98, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1083/2006

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse, såfremt der foreligger en »uregelmæssighed« som defineret i denne forordnings artikel 2, nr. 7), forpligter medlemsstaterne til med henblik på at fastlægge den finansielle korrektion, der finder anvendelse, under overholdelse af proportionalitetsprincippet samt under hensyntagen til bl.a. de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed og deres økonomiske påvirkning af den berørte fond, at foretage en bedømmelse i hvert enkelt tilfælde.

(¹) EUT C 452 af 8.11.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — BNP Paribas SA mod TR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-567/21 (¹), BNP Paribas)

(Præjudiciel forelæggelse – samarbejde på det civil- og handelsretlige område – forordning (EF) nr. 44/2001 – artikel 33 og 36 – anerkendelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat – påberåbelse som et incidenspunkt for en ret i en anden medlemsstat – virkningerne af denne afgørelse i domsstaten – formaliteten vedrørende en sag anlagt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, efter den nævnte afgørelse – nationale processuelle regler, der fastsætter, at der skal ske koncentration af krav for den enkelte instans)

(2023/C 261/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BNP Paribas SA

Sagsøgt: TR

Konklusion

Artikel 33 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med artikel 36 i denne forordning,

skal fortolkes således, at

den er til hinder for, at anerkendelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, af en retsafgørelse vedrørende en ansættelseskontrakt, der er truffet i domsstaten, medfører, at krav, der fremsættes ved en ret i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, skal afvises med den begrundelse, at lovgivningen i domsstaten fastsætter en processuel regel om koncentration af alle krav, som vedrører denne ansættelseskontrakt, uanset de processuelle regler i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, der kan finde anvendelse, når først denne anerkendelse har fundet sted.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8 juni 2023 — I.S. og K.S. mod YYY. S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen)

(Sag C-570/21 (¹), YYY. (Begrebet »forbruger«))

[Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale med dobbelt formål – artikel 2, litra b) – begrebet »forbruger« – kriterier]

(2023/C 261/36)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: I.S. og K.S.

Sagsøgt: YYY. S.A.

Konklusion

1) Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

skal fortolkes således, at

en person, som har indgået en aftale om et lån, der delvist skal bruges til vedkommendes erhvervmæssige virksomhed og delvist til formål, der ligger uden for denne virksomhed, sammen med en anden låntager, der ikke handler som led i sit erhverv, henhører under begrebet »forbruger« i denne bestemmelses forstand, når det erhvervmæssige formål er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med aftalen som helhed.

2) Artikel 2, litra b), i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

for at afgøre, om en person henhører under begrebet »forbruger« i denne bestemmelses forstand, og navnlig om det erhvervmæssige formål med en låneaftale, som denne person har indgået, er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med denne aftale som helhed, skal den forelæggende ret tage hensyn til alle relevante såvel kvantitative som kvantitative omstændigheder omkring denne aftale, såsom bl.a. fordelingen af det lånte beløb mellem en erhvervmæssig virksomhed og en ikke-erhvervmæssig virksomhed, samt, når der er tale om flere låntagere, den omstændighed, at en enkelt låntager forfølger et erhvervmæssigt formål, eller at långiver har gjort ydelsen af et lån, som skulle anvendes til forbrug, betinget af, at en del af det lånte beløb benyttes til tilbagebetaling af gæld knyttet til erhvervmæssig virksomhed.

(¹) EUT C 24 af 17.1.2022.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. juni 2023 — NN mod Regione Lombardia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-636/21 ⁽¹⁾), Regione Lombardia (Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme)

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – fælles markedsordning – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 220 – markedsstøtteforanstaltninger i tilfælde af dyresygdomme – gennemførelsesforordning (EU) 2019/1323 – ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger for æg- og fjerkrækødsektorerne i Italien – nationale bestemmelser – betingelse for tildeling af støtte – landbrugere, der driver virksomhed på det pågældende marked på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen – medlemsstaternes skøn)

(2023/C 261/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NN

Sagsøgt: Regione Lombardia

Konklusion

Artikel 220 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007, sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1323 af 2. august 2019 om ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger for æg- og fjerkrækødssektoren i Italien,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som fortolkes og anvendes, således at berettigelsen til de i sidstnævnte forordning fastsatte støtteforanstaltninger begrænses til alene at omfatte de landbrugere, der fortsat drev virksomhed i fjerkræsektoren på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om støtte.

⁽¹⁾ EUT C 2 af 3.1.2022.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. juni 2023 — SC Zes Zollner Electronic SRL mod Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien)

(Sag C-640/21 ⁽¹⁾), ZES Zollner Electronic)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – forordning (EU) nr. 952/2013 – EU-toldkodeksen – overskydende varemængde opdaget efter frigivelsen af varerne – artikel 173 – ændring af en toldangivelse – andre varer end dem, der oprindeligt var omfattet af den angivelse, der skal ændres – artikel 174 – ugyldiggørelse af en toldangivelse – artikel 42 – sanktioner pålagt af de kompetente toldmyndigheder – delegeret forordning (EU) 2015/2446)

(2023/C 261/38)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Zes Zollner Electronic SRL

Sagsøgt: Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Konklusion

1) Artikel 173 og 174 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor klareren efter at have indgivet sin toldangivelse og efter frigivelsen konstaterer, at en overskydende mængde varer i forhold til den varemængde, der oprindeligt var genstand for denne angivelse, ligeledes burde have været genstand for den nævnte angivelse, eftersom

— en ansøgning om ændring af en toldangivelse på grundlag af den første af disse bestemmelser ikke kan imødekommes, når den tilsigter at ændre denne angivelse, for at den skal vedrøre en mængde varer, der er overskydende i forhold til den varemængde, der er anført i angivelsen, og

— en ansøgning om, at en toldangivelse erklæres ugyldig på grundlag af den anden af disse bestemmelser, ikke kan imødekommes, når denne ansøgning er blevet indgivet efter varernes frigivelse, men ikke er omfattet af de tilfælde, som Europa-Kommissionen har fastlagt i henhold til denne forordnings artikel 175.

2) Forordning nr. 952/2013, navnlig dennes artikel 42, artikel 139, stk. 1, og artikel 158, stk. 1,

skal fortolkes således, at

en klarer, der efter frigivelsen konstaterer, at mængden af de indførte varer er større end den varemængde, der er anført i toldangivelsen, er forpligtet til at foretage en ny angivelse for så vidt angår denne overskydende mængde. Hvis toldmyndighederne i tilfælde af en sådan forsinket angivelse skal anvende en national lovgivning, der fastsætter sanktioner i overensstemmelse med kodeksens artikel 42, skal de ved den retlige kvalificering af den eventuelt begåede overtrædelse og med henblik på i givet fald at fastlægge de sanktioner, der skal pålægges for den manglende overholdelse af toldlovgivningen, tage hensyn til alle relevante forhold, herunder om fornødent klarerens gode tro, med henblik på at sikre, at sanktionerne er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 8. juni 2023 — LM mod KP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen)

(Sag C-654/21 (¹), LM (Modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed))

(Præjudiciel forelæggelse – EU-varemærker – sager ved nationale domstole – EU-varemærkedomstolens kompetence – forordning (EU) 2017/1001 – artikel 124 – søgsmål om krænkelse – artikel 128 – modkrav med påstand om varemærkets ugyldighed – modkravets genstand – artikel 129, stk. 3 – retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende et nationalt varemærke – princippet om procesautonomi)

(2023/C 261/39)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LM

Sagsøgt: KP

Konklusion

Artikel 124, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker, sammenholdt med artikel 128, stk. 1, heri,

skal fortolkes således, at

et modkrav med påstand om et EU-varemærkes ugyldighed kan vedrøre samtlige de rettigheder, som indehaveren af dette varemærke udleder af dets registrering, uden at genstanden for dette modkrav begrænses af de ved krænkelssagen fastlagte rammer for tvisten.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. juni 2023 — PAO Severstal (C 747/21 P) og Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C 748/21 P) mod Europa-Kommissionen, Eurofer, Association européenne de l'acier og ASBL

(Forenede sager C-747/21 P og C-748/21 P) (¹)

(Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 – import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation – endelig antidumpingtold – forordning (EF) nr. 1225/2009 – artikel 18, stk. 1 – nødvendige oplysninger – foreligger ikke – artikel 9, stk. 4 – »reglen om den laveste told« – indikativpris – EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen – fastsættelse – udvælgelse af det seneste repræsentative år – artikel 2, stk. 9 – beregning af eksportprisen – skade, der er påført EU-erhvervsgrenen – analog anvendelse – beregning af målprisunderbudsmargen – begrundelse)

(2023/C 261/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: PAO Severstal (C 747/21 P) og Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C 748/21 P) (ved avocată M. Krestiyanova og N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved K. Blanck og J.-F. Brakeland, derefter ved M.J.F. Brakeland, som befuldmægtigede) og Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) PAO Severstal betaler omkostningerne i sag C-747/21 P.
- 3) Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) betaler omkostningerne i sag C-748/21 P.

(¹) EUT C 73 af 14.2.2022.

RETTE

Rettens dom af 7. juni 2023 — TC mod Parlamentet

(Sag T-309/21) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb – rimelig frist – bevisbyrde – ret til at blive hørt – beskyttelse af personoplysninger – artikel 9 i forordning (EU) 2018/1725 – vedtægtens artikel 26)

(2023/C 261/41)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: TC (ved advokat D. Aukštuolytė)

Sagsøgt: Europa- Parlamentet (ved M. Ecker og S. Toliušis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af for det første Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 16. marts 2021 om en fordring i forhold til sagsøgeren på 78 838,21 EUR, som var blevet uberettiget udbetalt i form af assistentgodtgørelse, og om påbud om tilbagebetaling heraf (herefter »den anfægtede afgørelse«), og for det andet debetnota nr. 7010000523 af 31. marts 2021.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i annullationssøgsmålet, for så vidt som dette for det første er rettet mod Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 16. marts 2021 om en fordring i forhold til TC på et beløb, som var blevet uberettiget udbetalt i form af assistentgodtgørelse, og om påbud om tilbagebetaling heraf og for det andet debetnota nr. 7010000523 af 31. marts 2021, for så vidt som disse vedrører vederlag, sociale omkostninger og rejseudgifter i tilknytning til A's ansættelse i perioden fra den 1. april til den 22. november 2016, for 28 083,67 EUR.
- 2) Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 16. marts 2021 og debetnota nr. 7010000523 af 31. marts 2021 annulleres, for så vidt som disse anordner tilbagesøgning fra TC af vederlag, sociale omkostninger og rejseudgifter i tilknytning til A's ansættelse i perioden fra den 22. maj 2015 til den 31. marts 2016 for 50 754,54 EUR.
- 3) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 9.8.2021.

Rettens dom af 7. juni 2023 — Vallegre mod EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)

(Sag T-33/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket PORTO INSÍGNIA – det ældre EU-ordmærke INSIGNIA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 261/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugal) (ved advokaterne E. Armero Lavie, G. Marín Raigal og J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Nicolás Gómez, M. Eberl og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat S. Reinhard)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 26. oktober 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 894/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Vallegre, Vinhos do Porto, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 119 af 14.3.2022.

Retten dom af 7. juni 2023 — DDR Kultur mod EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET)

(Sag T-47/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket THE PLANET – det ældre EU-figurmærke PLANÈTE + – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 261/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Berlin, Tyskland) (ved advokat I. Yeboah)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Bosse og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne M. Georges-Picot og C. Cuny)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 25. november 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2385/2020-2).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 25. november 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2385/2020-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) i forbindelse med sagen for Retten.
- 3) Groupe Canal+ bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 128 af 21.3.2022.

Rettens dom af 7. juni 2023 — Brooks England mod EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)(Sag T-63/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BROOKS ENGLAND – det ældre EU-ordmærke BROOKS – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – reel brug af det ældre varemærke – artikel 43, stk. 2, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001)]

(2023/C 261/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Brooks England Ltd (Smethwick, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne S. Feltrinelli og K. Manhaeve)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, De Forenede Stater) (ved C. Spintig og S. Pietzcker)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 22. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2432/2020-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Brooks England Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 4.4.2022.

Rettens dom af 7. juni 2023 — Roxtec og Wallmax mod EUIPO — Wallmax og Roxtec (Gengivelse af en blå firkant, der indeholder otte koncentriske sorte cirkler)(Forenede sager T-218/22 og T-219/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, som gengiver en blå firkant, der indeholder otte koncentriske sorte cirkler – absolut ugyldighedsgrund – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 261/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger i sag T-218/22: Roxtec AB (Karlskrona, Sverige) (ved advokaterne J. Olsson og J. Adamsson)

Sagsøger i sag T-219/22: Wallmax Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne F. Ferrari, L. Goglia og G. Rapaccini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten i sag T-218/22: Wallmax (Milano) (ved advokaterne F. Ferrari, L. Goglia og G. Rapaccini)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten i sag T-219/22: Roxtec (Karlskrona) (ved advokaterne J. Olsson og J. Adamsson)

Sagens genstand

Med søgsmål støttet på artikel 263 TEUF har sagsøgeren i sag T-218/22 og sagsøgeren i sag T-219/22 nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 10. februar 2022 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1093/2021-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Roxtec AB, EUIPO og Wallmax Srl bærer hver deres egne omkostninger i sag T-218/22.
- 3) Wallmax betaler omkostningerne i sag T-219/22.

(¹) EUT C 237 af 20.6.2022.

Retten dom af 7. juni 2023 — Chocolates Lacasa Internacional mod EUIPO — Esquitino Madrid (Conguitos)

(Sag T-339/22) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Conguitos – det ældre EU-ordmærke Conguitos – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – relativ ugyldighedsgrund – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001) – artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001]]

(2023/C 261/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Chocolates Lacasa Internacional, SA (Utebo, Spanien) (ved advokaterne J.-B. Devaureix, J. Vicente Martínez og E. Seijo Veiguela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mariano Esquitino Madrid (Elche, Spanien) (ved advokaterne I. Temiño Cenicerros og F. Ortega Sánchez)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 21. marts 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 601/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Chocolates Lacasa Internacional, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 284 af 25.7.2022.

Rettens dom af 7. juni 2023 — Cassa Centrale mod EUIPO — Bankia (BANQUÌ)

(Sag T-368/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket BANQUÌ – det ældre EU-figurmærke Bankia – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – ældre varemærkes særpræg]

(2023/C 261/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA (Trento, Italien) (ved advokaterne J. Graffer, G. Locurto og A. Ottolini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Ringelhann og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Bankia, SA (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 11. april 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1318/2021-1).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. april 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1318/2021-1) annulleres, for så vidt som deri blev givet afslag på den klage, som Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA havde indgivet, i det omfang ansøgningen om registrering af ordmærket BANQUÌ som EU-varemærke omfattede varer i klasse 9 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 303 af 8.8.2022.

Retten dom af 7. juni 2023 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — European Food (FITNESS)(Sag T-519/22) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – procedure for tilbagekaldelse af afgørelser eller annullering af indførelser i registret – tilbagekaldelse af en afgørelse, der er behæftet med en åbenlys fejl, der kan tilskrives EUIPO – artikel 103, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – ingen åbenlys fejl)**

(2023/C 261/48)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht, og A-C Salger)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* European Food SA (Pântășești, Rumænien) (ved advokat I. Speciac)**Sagens genstand**

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. juni 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 894/2020-1).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 27. juni 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 894/2020 1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Société des produits Nestlé SA afholdte omkostninger.
- 3) European Food SA bære sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 17.10.2022.

Retten dom af 7. juni 2023 — Sanity Group mod EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)(Sag T-541/22) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Sanity Group – det ældre EU-figurmærke SANYTOL – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)**

(2023/C 261/49)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Sanity Group GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne B. Koch og V. Wolf)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne D. Pellisé Urquiza og J. C. Quero Navarro)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 22. juni 2022 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2107/2021-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sanity Group GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 408 af 24.10.2022.

Rettens dom af 7. juni 2023 — Laboratorios Ern mod EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)

(Sag T-543/22) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket BIOPLAN – det ældre nationale ordmærke BIOPLAK – relativ registreringshindring – ingen lighed mellem varerne – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 261/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: BRM Extremities Srl (Milano, Italien)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 6. juni 2022 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2147/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 408 af 24.10.2022.

Sag anlagt den 26. april 2023 — WS mod EUIPO

(Sag T-221/23)

(2023/C 261/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WS (ved H. Tettenborn, lawyer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Udvælgelsesproceduren EXT/22/08/AD6/DTD-Forretningsanalytiker annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 30. juni 2022 af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesproceduren EXT/22/08/AD6/DTD-Forretningsanalytiker om ikke at gå videre med sagsøgerens ansøgning i afgørelsens endelige udgave, efter at EUIPO den 16. januar 2023 meddelte afslag på sagsøgerens klage af 28. september 2022 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgeren en efter Rettens skøn passende erstatning for de ikke-økonomiske og immaterielle skader, som sagsøgeren har lidt som følge af den anfægtede afgørelse, der er truffet af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesproceduren EXT/22/08/AD6/DTD-Forretningsanalytiker.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at EUIPO har tilsidesat sin forpligtelse til at overholde henholdsvis artikel 4, stk. 1, litra a), litra d) og litra f), artikel 4, stk. 2, artikel 17, stk. 3, og artikel 33, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾, artikel 5, stk. 1, litra a), litra d) og litra f), artikel 5, stk. 2, artikel 15, stk. 3, og artikel 32, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ og stillingsopslaget.
  - Sagsøgeren har navnlig underbygget dette anbringende ved at anføre, at hverken EUIPO eller udvælgelseskomiteen har foretaget en vurdering af sagsøgerens egnethed til stillingen, eftersom de seneste udgaver af de dokumenter, som sagsøgeren har fremsendt, ikke er blevet benyttet.
2. Andet anbringende om, at udvælgelseskomiteen har anlagt åbenlyst urigtige skøn ved ikke at give sagsøgerens svar på spørgsmål 1-5 i »talent-screeneren« den højst mulige score.
  - Sagsøgeren har underbygget dette anbringende ved at opridse og forklare de færdigheder og erfaringer, som sagsøgeren har gjort rede for i svarene på disse spørgsmål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 116, s. 1).

Sag anlagt den 3. maj 2023 — LW mod Kommissionen

(Sag T-232/23)

(2023/C 261/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LW (ved advokaterne S. Birenbaum-De Guchteneere og M. Tournay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Bedømmelsesrapporten for 2020 annulleres.
- Om fornødent annulleres appelbedømmerens afgørelse af 13. juli 2022, hvorved bedømmelsesrapporten for 2020 blev bekræftet, og indsigelsen af 11. marts 2022 (registreret som nr. 507857) blev afslået.
- Om fornødent annulleres ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. januar 2023 om afslag på klagen indgivet ved skrivelse af 7. september 2022 (registreret som nr. R/422/22).
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 43 og om tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3, i Kommissionens afgørelse C(2013) 8985 af 16. december 2013 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 og til vedtægtens artikel 44, stk. 1, (herefter »de almindelige gennemførelsesbestemmelser«), samt om tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser artikel 5, 6 og 7, om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, om magtmisbrug og om tilsidesættelse af god forvaltning.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af vedtægtens artikel 25 og af begrundelsespligten, om åbenbare fejl og om tilsidesættelse af god forvaltning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af vedtægtens artikel 1d, stk. 1, og af omsorgspligten.

Sag anlagt den 15. maj 2023 — Acampora m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-261/23)

(2023/C 261/53)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Roberto Acampora (Napoli, Italien) og 172 andre sagsøgere (ved advokat E. Iorio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens udtrykkelige afgørelse af 27. januar 2023 (EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265) om afslag på begæring om aktindsigt GestDem 2023/0263 i Europa-Kommissionens supplerende åbningsskrivelse af 15. juli 2022 til Den Italienske Republik og i sidstnævntes efterfølgende svar i traktatbrudsprocedure 2016/4081 vedrørende spørgsmålet om foreneligheden med EU-retten af en national lovgivning, som fastsætter regler for det arbejde, der udføres af honorære dommere, og Italiens svar, annulleres.
- Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 15. marts 2023 om afslag på den genfremsatte begæring vedrørende den udtrykkelige afgørelse, hvorved Kommissionen meddelte, at den af administrative årsager ikke var i stand til at besvare den genfremsatte begæring, og at den ikke kunne angive, om og hvornår der ville foreligge et udtrykkeligt svar herpå, annulleres.
- I tilfælde af indsigelse tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagen kan antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne handler i medfør af en generel ret til åbenhed i institutionernes arbejde, som tilkommer unionsborgere med henblik på at indhente nødvendige oplysninger, således som denne ret er sikret alle unionsborgere ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽¹⁾. Ved at få kendskab til den supplerende åbningsskrivelse og Italiens svar vil sagsøgerne desuden konkret få mulighed for at udøve deres ret til information, idet de efter næsten syv år vil blive bekendt med grunden til, at Kommissionen endnu ikke har afgivet en begrundet udtalelse. Kommissionen har først truffet en udtrykkelig afgørelse om afslag på aktindsigt den 27. januar 2021 og derefter en stiltiende afgørelse om afslag den 15. marts 2023, hvorved den har erklæret, at den af administrative årsager ikke er i stand til at besvare den genfremsatte begæring vedrørende afgørelsen af 27. januar 2023, og at den ikke ved, om og hvornår den vil svare. Stiltiende afgørelser, der indeholder et stiltiende afslag som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indbringes for Retten.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af principperne om aktindsigt i Den Europæiske Unions institutioners dokumenter som fastsat i artikel 1, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, jf. artikel 1 og artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om en generel interesse i indsigt i den supplerende åbningsskrivelse af 15. juli 2022.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af pligten til at begrunde EU-institutionernes retsakter. Principperne vedrørende begrundelsespligt er blevet tilsidesat, eftersom Kommissionen alene har angivet rent generelle og stereotype oplysninger vedrørende grundene til, at udbredelse af den supplerende åbningsskrivelse af 15. juli 2022 og Italiens svar skulle undergrave det omtalte »klima af tillid«, idet den har besvaret begæringen gennem en stereotyp formular med få og utilstrækkelige oplysninger, der kan gøre det muligt for sagsøgerne og Retten at foretage en reel prøvelse af lovligheden af grundene til afslaget, som ikke er tilstrækkeligt begrundet, navnlig for så vidt angår de årsager, som skulle have forhindret en i det mindste delvis udbredelse af retsakterne, for så vidt som den supplerende åbningsskrivelse allerede delvist er offentliggjort med traktatbrudspakken af 15. juli 2022, om end på en måde, som ikke gør det muligt at forstå indholdet af og begrundelserne for de supplerende klagepunkter, der er rejst mod Italien.

I den udtrykkelige afgørelse af 27. januar 2023, der indeholder det anfægtede afslag på aktindsigt, er det ikke tydeligt angivet, hvilke grunde den er støttet på, og hvad dens retsgrundlag er, og der mangler ligeledes oplysninger om de faktiske omstændigheder, og om, hvordan de forskellige relevante interesser er taget i betragtning, således at afslaget påvirker udøvelsen af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 17 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med den konsekvens, at eftersom den vedtagne retsakt medfører en begrænsning af en i traktaten anerkendt rettighed for sagsøgerne i form af et indgreb i disse rettigheder, skal begrundelsen være så meget desto mere stringent, præcis og punktlig, således at det er klart forståeligt, hvilke valg der er truffet. Den stiltiende afgørelse af 15. marts 2023 mangler helt en begrundelse og henviser sine die til Kommissionens afgørelse.

Afslaget på aktindsigt i de angivne dokumenter er så meget desto mere ubegrundet, når henses til, at den supplerende åbningsskrivelse af 15. juli 2022 er offentliggjort på uformel vis på en *Facebook*-side, der følges af tusindvis af honorære dommere.

⁽¹⁾ EFT 2001, L 145, s. 43.

Sag anlagt den 30. maj 2023 — Hexal mod Kommissionen

(Sag T-299/23)

(2023/C 261/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hexal (Holzkirchen, Tyskland) (ved advokat A. Meier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet, der er anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 2. maj 2023 (C(2023)3067 (final)) om ændring af den ved afgørelse C(2014) 601 final tildelte markedsføringstilladelse for det humanmedicinske lægemiddel »Tecfidera — Dimethylfumarat«, er støttet på to anbringender.

Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en åbenbar tilsidesættelse af artikel 14, stk. 11, i forordning (EF) nr. 726/2004⁽¹⁾, eftersom godkendelsen for den nye terapeutiske indikation for Tecfidera ikke blev opnået inden for de første otte år efter tildelingen af markedsføringstilladelsen, men først på et senere tidspunkt.

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en åbenbar bedømmelsesfejl ved fortolkningen af Den Europæiske Unions Domstols dom i de forenede sager C-438/21 P — C-440/21 P⁽²⁾, og at Kommissionen derfor har begået en retlig fejl ved at drage den konklusion, at Tecfidera ikke henhører under den omfattende markedsføringstilladelse for Fumaderm.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af EU-procedurer for godkendelse og overvågning af humanmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

(²) Dom af 16.3.2023, Kommissionen m.fl. mod Pharmaceutical Works Polpharma (C-438/21 P — C-440/21 P, EU:C:2023:213).

Sag anlagt den 30. maj 2023 — Red Bull m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-306/23)

(2023/C 261/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig), Red Bull France SASU (Paris, Frankrig) og Red Bull Nederland BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne H. Wollmann, F. Urlsberger, J. Schindler og F. Dethmers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse om indledning af en kontrolundersøgelse C (2023) 1689 final af 8. marts 2023 annulleres.
- Enhver foranstaltning, som Kommissionen har anordnet inden for rammerne af kontrolundersøgelsen, annulleres, idet Retten navnlig fastslår, at den fortsatte gennemførelse af kontrolundersøgelsen er ulovlig, og pålægger Kommissionen at tilbagegive samtlige dokumentkopier, som denne institution inden for rammerne af kontrolundersøgelsen har udarbejdet eller taget.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at kontrolundersøgelsen er åbenbart ubegrundet.

Kontrolundersøgelsesafgørelsens artikel 1 bør annulleres, fordi de deri indeholdte kritikpunkter er åbenbart ubegrundede. Selv hvis man lagde til grund, at Kommissionens faktiske antagelser var korrekte (hvilket ikke er tilfældet), ville disse i henhold til Domstolens praksis, Kommissionens egne retningslinjer og ifølge offentligt tilgængelig oplysninger, som stod til rådighed for Kommissionen inden dennes vedtagelse af kontrolundersøgelsesafgørelsen, ikke kunne danne grundlag for en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og 102 TEUF.

2. Andet anbringende om, at der er utilstrækkelige indicier for at vedtage en kontrolundersøgelsesafgørelse.

Kommissionen rådede på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen tydeligvis ikke over tilstrækkelige indicier for konkurrencebegrænsende adfærd til at kunne berettige en kontrolundersøgelse.

3. Tredje anbringende om kontrolundersøgelsesafgørelsens manglende begrundelse og uklarhed.

Kontrolundersøgelsesafgørelsens artikel 1 bør annulleres, fordi den ikke er tilstrækkeligt begrundet og giver en grænseløst bred og uspecifik beskrivelse af genstanden for kontrolundersøgelsen, der ikke gør det muligt for sagsøgerne at få et utvetydigt kendskab til deres samarbejdsforpligtelser i forbindelse med kontrolundersøgelsen.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Kontrolundersøgelsesafgørelsens artikel 1 og de dertil knyttede efterfølgende beslutninger, som Kommissionen traf under kontrolundersøgelsen, bør annulleres som følge af en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Dette gælder især for den af Kommissionen anordnede tidsubegrænsede videreførelse af kontrolundersøgelsen i sagsøgeren i Bruxelles' forretningslokaler, hvilke udgør et uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgernes rettigheder.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af væsentlige processuelle bestemmelser og retten til forsvar.

Kommissionen har ikke sørget for, at de kompetente myndigheder i Østrig råder over alle de nødvendige midler for, at disse myndigheder under kontrolundersøgelsen kan udøve deres beføjelse til at kontrollere, at sagsøgernes grundlæggende rettigheder respekteres. Derved har Kommissionen tilsidesat væsentlige processuelle bestemmelser og påvirket sagsøgernes ret til forsvar. Derudover har Kommissionen tilsidesat sagsøgernes i chatret om grundlæggende rettigheder fastsatte ret til advokatbistand.

Sag anlagt den 5. juni 2023 — Aliud Pharma mod Kommissionen

(Sag T-309/23)

(2023/C 261/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aliud Pharma GmbH (Laichingen, Tyskland) (ved advokat P. von Czettritz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet, som er anlagt til prøvelse af artikel 1-3 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse [C(2023)3067 (final)] af 2. maj 2023 om ændring af markedsføringstilladelsen udstedt ved afgørelse C(2014) 601 (final) af det humanmedicinske lægemiddel »Tecfidera — Dimethylfumarat«, har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn og begået magtfordrejning i forbindelse med fortolkningen af EU-Domstolens dom i de forenede sager C-438/21 P — C-440/21 P (1).

I den nævnte dom tog Domstolen kun stilling til vurderingen fra Committee for Medicinal Products for Human Use (Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, herefter »CHMP«) af 2013 og til Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 30. januar 2014. Der forelå imidlertid en ny videnskabelig vurdering af 11. november 2021 fra CHMP, der vedrørte begge de i lægemidlet indeholdte stoffer, og som Domstolen på ingen måde tog i betragtning i forbindelse med sin efterprøvelse af, om EMA's afgørelse af 30. juli 2008 om afslag på godkendelse var begrundet. Det fremgår imidlertid klart af denne vurderingsrapport, at et stof ikke er en aktiv ingrediens, men en hjælpekomponent, hvilket bevirker, at lægemidlet er omfattet af den globale tilladelse i henhold til den første markedsføringstilladelse.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med bevillingen af yderligere et år for markedsføringsbeskyttelsen i henhold til artikel 14, stk. 11, i forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽²⁾.

Artikel 14, stk. 11, i forordning (EF) nr. 726/2004 fastsætter, at der kan udstedes en markedsføringstilladelse for en ny terapeutisk indikation, som yder en væsentlig behandlingsmæssig fordel frem for eksisterende behandlinger, inden for otte år fra udstedelsen af den første markedsføringstilladelse, hvilket ikke er tilfældet her, idet den første markedsføringstilladelse blev udstedt den 30. januar 2014, mens markedsføringstilladelsen for den nye indikation først blev udstedt den 13. maj 2022. Betingelsen for forlængelse af markedsføringsbeskyttelsen med ét år i henhold til artikel 14, stk. 11, i forordning (EF) nr. 726/2004 er derfor ikke opfyldt.

⁽¹⁾ Dom af 16.3.2023, Kommissionen m.fl. mod Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P — C-440/21 P, EU:C:2023:213.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af EU-procedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

Sag anlagt den 7. juni 2023 — Naturgy Energy Group mod EUIPO — Global Power Service (gps global power service)

(Sag T-312/23)

(2023/C 261/57)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Naturgy Energy Group, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Mora Cortés)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Global Power Service SpA (Verona, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Global Power Service SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket gps global power service — registreringsansøgning nr. 18 001 007

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. marts 2023 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 505/2022-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres eller tilbagekaldes, for så vidt som der deri gives afslag på klagen i sag R 505/2022-4 og der samlet set gives tilladelse til det omtvistede varemærke for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- EUIPO og intervenienten (hvis denne intervenserer i sagen) tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for afdelingen »Operations« og for Fjerde Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. juni 2023 — Adeva mod EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)**(Sag T-313/23)**

(2023/C 261/58)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Adeva (Mitry-Mory, Frankrig) (ved advokat S. Drillon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société Industrielle d'Équipement Moderne SA (Sideme) (Levallois-Perret, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Adeva

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MAISON CAVIST. — EU-varemærke nr. 18 293 519

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. marts 2023 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1623/2022-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den vedrører den af selskabet Adeva indgivne klage.

— Den af Sideme fremsatte begæring om, at EU-varemærket MAISON CAVIST. nr. 18 293 519 forkastes i det hele.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. juni 2023 — Tiendanimal mod EUIPO (CRIADORES)**(Sag T-314/23)**

(2023/C 261/59)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Málaga, Spanien) (ved advokat T. González Martínez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket CRIADORES — registreringsansøgning nr. 18 186 334

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. marts 2023 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 798/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det omtvistede varemærke fremmes til behandling vedrørende klasse 5 og 31.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. juni 2023 — Pfriem mod EUIPO — U-Control (UC)

(Sag T-316/23)

(2023/C 261/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hanns Pfriem (Schweinfurt, Tyskland) (ved advokat M. Pütz-Poulalion)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: U-Control Srl (Torrile, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: U-Control Srl

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket UC — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 569 179

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. marts 2023 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1404/2022-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelse B3146448 tages til følge i det hele, og den anfægtede ansøgning afslås for alle de anfægtede varer og tjenesteydelser.
- Subsidiært hjemvises sagen til appelkammeret til fornyet behandling.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 33, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. juni 2023 — J&B mod EUIPO — Ergün (J&B BRO)**(Sag T-318/23)**

(2023/C 261/61)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* J&B Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne C. Thomas og B. Reiter)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Engin Ergün (Solingen, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* J&B Ltd*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket J&B BRO — registreringsansøgning nr. 18 310 846*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. april 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2012/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres
- Indsigelsen afvises
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. juni 2023 — The Not Company mod EUIPO (NOT MILK)**(Sag T-320/23)**

(2023/C 261/62)

*Processprog: spansk***Parter***Sagsøger:* The Not Company (Santiago, Chile) (ved advokaterne I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensialida y Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure og P. Muñoz Moreno)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket NOT MILK — registreringsansøgning nr. 18 508 169

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. marts 2023 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2233/2022-2)

Påstande

- Det fastslås, at der i den anfægtede afgørelse er foretaget urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det omtvistede varemærke viderebehandles vedrørende klasse 29 og 32, idet det efterfølgende tillades registreret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 12. juni 2023 — VN mod Kommissionen

(Sag T-322/23)

(2023/C 261/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: VN (ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Kommissionens afgørelse af 4. august 2022 annulleres og erstattes af afgørelsen af 8. september 2022, hvori det fastslås, at det fulde familietillæg skal udbetales til moderen til sagsøgerens søn fra den 1. september 2015.
- Kommissionens afgørelse af 8. september 2022, for så vidt som den ikke vedrører den del af afgørelsen, hvorved sagsøgeren blev tildelt uddannelsestillæg for sin søn, annulleres.

- I overensstemmelse med princippet om, at Domstolen ikke kan give Unionens institutioner påbud, udbetales derfor det tilsvarende beløb til sagsøgeren (børnetillæg, husstandstillæg, førskoletillæg fra den 1.9.2015 til den 31.8.2016)
- med tilbagevirkende kraft for perioden fra den 1. april 2015 til juni 2023 (idet det bemærkes, at administrationen allerede har udbetalt disse ydelser til sagsøgeren i fem måneder fra april 2015 til og med september 2015)
- med tillæg af renter påløbet siden november 2015 med en gennemsnitlig årlig sammensat rentesats svarende til ECB's offentliggjorte rentesats for 2022
- og med virkning fremover fra juli 2023.
- Om fornødent annulleres Kommissionens afgørelse af 2. marts 2023 om afslag på sagsøgerens klage af 4. november 2022.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1 og 2 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og om anlæggelsen af åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af disse artikler, da der ikke foreligger en retsafgørelse, hvori det fastslås, at forældremyndigheden over sagsøgerens søn skal overgå til moderen.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om berettiget forventning.

Sag anlagt den 13. juni 2023 — J. García Carrión mod EUIPO — Calipso (LimoLife)

(Sag T-324/23)

(2023/C 261/64)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spanien) (ved advokat J. Mora Cortés)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Calipso SRL (Afumati, Rumænien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Calipso SRL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket LimoLife — registreringsansøgning nr. 18 352 014

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. marts 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1258/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres eller tilbagekaldes, for så vidt som der deri gives medhold i klagen i sag R 1258/2022-1 og indsigelse nr. B 3 142 838 forkastes, samtidig med, at der samlet set gives tilladelse til, at det omtvistede varemærke registreres for alle de anfægtede varer.
- EUIPO og intervenienten (hvis denne intervenserer i sagen) tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for afdelingen »Operations« og for Første Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 9. juni 2023 — QZ mod EIB

(Sag T-569/22) ⁽¹⁾

(2023/C 261/65)

Processprog: engelsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 451 af 28.11.2022.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-302/22**

(Den Europæiske Unions Tidende C 276 af 18. juli 2022)

(2023/C 261/66)

Meddelelsen til Tidende i sag T-302/22, Vinokurov mod Rådet, affattes således:

Sag anlagt den 23. maj 2022 — Vinokurov mod Rådet

(Sag T-302/22)

(2022/C 276/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alexander Semenovich Vinokurov (Moskva, Rusland) (ved advokaterne É. Épron og J. Choucroun)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Nærværende annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/397 ⁽¹⁾ af 9. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed annulleres delvist, for så vidt som den vedrører Alexander Vinokurov.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/396 ⁽²⁾ af 9. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed annulleres delvist, for så vidt som den vedrører Alexander Vinokurov.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale samtlige omkostninger og udgifter i sagen.
- Sagsøgeren forbeholder sig alle øvrige rettigheder, krav, anbringender og retsskridt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at der ikke foreligger en begrundelse, som er tilstrækkelig præcis og konkret, til støtte for den bebyrdende retsakt. Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren bl.a. gjort gældende, at Rådets begrundelse vedrører erhvervssektorer, selv om kriterierne i afgørelse (FUSP) 2022/397 kun omhandler bestemte personer. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der mangler præcisering med hensyn til kriteriet om at skabe betydelige indtægter, og den omstændighed, at anvendelsen af begrundelse ikke svarer til et af Rådet angivet relevant kriterium. Sagsøgeren er endelig af den opfattelse, at begrundelsen vedrørende støtte til eller gennemførelse af tiltag eller politikker, adskiller sig fra det relevante kriterium, som er »materielt eller finansielt støtter« Den Russiske Føderations regering.
2. Andet anbringende om, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de af Rådet anvendte relevante kriterier, herunder bl.a. materiel eller finansiell støtte til russiske beslutningstagere, det forhold at drage fordel af Den Russiske Føderations regering eller at udgøre en betydelig indtægtskilde for Den Russiske Føderations regering.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet med den begrundelse, at udvidelsen af opførelseskriterierne nu gør det muligt at sanktionere personer uden tilknytning til situationen i Ukraine. Det gøres således gældende, at Rådet tager sigte på det forhold, at visse erhvervssektorer udgør betydelige indtægtskilder, men tager hverken hensyn til sagsøgerens andel af markedet i disse sektorer eller sagsøgerens kapitalejerskab i de angivne virksomheder.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til et forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

-
- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/397 af 9.3.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 80, s. 31).
  - (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/396 af 9.3.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 80, s. 1).
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA